

รายงาน

สถิติเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ

ประจำเดือนสิงหาคม 2567

ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม 2567

รายงานสถิติ

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

กองเศรษฐกิจการแรงงาน

กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ

โทร 02 232 1379

<https://qr.go.page.link/A3Puk>

EXECUTIVE SUMMARY

บทสรุปผู้บริหาร

ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม 2567

ไทย Thailand

ประชากรวัยแรงงาน
(อายุ 15 ปีขึ้นไป)
Population of 15 years old and over

59.18 ล้านคน

40.40 ล้านคน

กำลังแรงงาน
Labour Force

18.78 ล้านคน

ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
People not in the Labour Force

ผู้มีงานทำ
Employed

39.97 ล้านคน

ผู้ว่างงาน
Unemployed

0.43 ล้านคน

ไต้หวัน Taiwan

ประชากรวัยแรงงาน
(อายุ 15 ปีขึ้นไป)
Population of 15 years old and over

20.25 ล้านคน

12.03 ล้านคน

กำลังแรงงาน
Labour Force

8.22 ล้านคน

ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
People not in the Labour Force

ผู้มีงานทำ
Employed

11.61 ล้านคน

ผู้ว่างงาน
Unemployed

0.42 ล้านคน

ญี่ปุ่น Japan

ประชากรวัยแรงงาน
(อายุ 15 ปีขึ้นไป)
Population of 15 years old and over

109.88 ล้านคน

69.83 ล้านคน

กำลังแรงงาน
Labour Force

40.05 ล้านคน

ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
People not in the Labour Force

ผู้มีงานทำ
Employed

67.95 ล้านคน

ผู้ว่างงาน
Unemployed

1.88 ล้านคน

เกาหลีใต้ South Korea

ประชากรวัยแรงงาน
(อายุ 15 ปีขึ้นไป)
Population of 15 years old and over

45.59 ล้านคน

29.28 ล้านคน

กำลังแรงงาน
Labour Force

16.31 ล้านคน

ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
People not in the Labour Force

ผู้มีงานทำ
Employed

28.55 ล้านคน

ผู้ว่างงาน
Unemployed

0.73 ล้านคน

สหรัฐอเมริกา United States

ประชากรวัยแรงงาน
(อายุ 16 ปีขึ้นไป)
Population of 16 years old and over

268.65 ล้านคน

168.43 ล้านคน

กำลังแรงงาน
Labour Force

100.22 ล้านคน

ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
People not in the Labour Force

ผู้มีงานทำ
Employed

161.27 ล้านคน

ผู้ว่างงาน
Unemployed

7.16 ล้านคน

ค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมง HOURLY WAGE

	41.25 – 50.00 บาทต่อชั่วโมง	108.71 จุด
	183 TWD = 187.89 บาทต่อชั่วโมง	107.92 จุด
	1,004 JPY = 228.61 บาทต่อชั่วโมง	108.60 จุด
	9,860 KRW = 242.65 บาทต่อชั่วโมง	114.13 จุด
	7.25 USD = 238.31 บาทต่อชั่วโมง	314.54 จุด

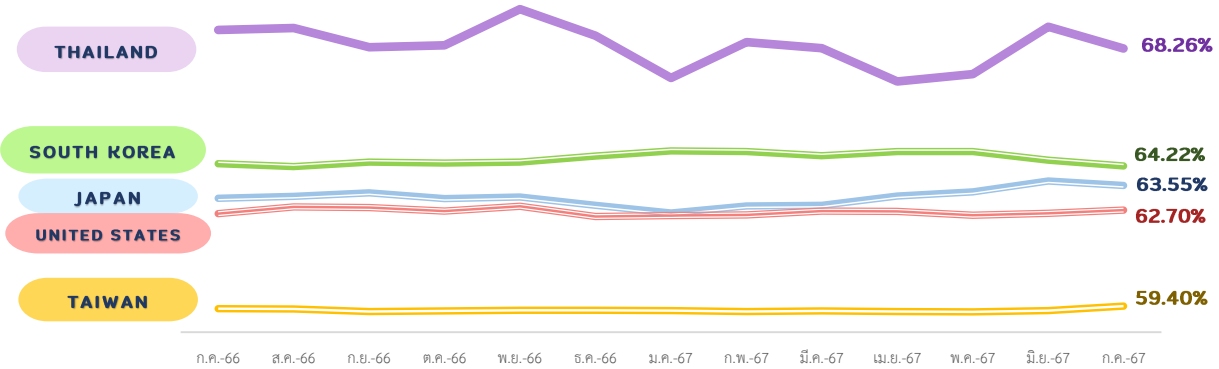
หมายเหตุ: ค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมงของไทย คำนวณจากค่าแรงขั้นต่ำรายวัน 330 - 400 บาทหารด้วยชั่วโมงการทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน : แปลงสกุลเงินเป็นเงินบาทเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2567

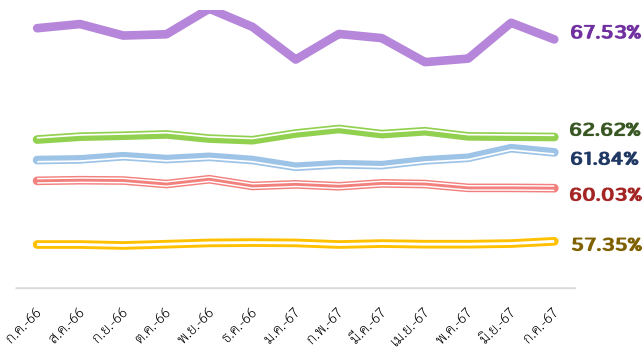
บทสรุปผู้บริหาร EXECUTIVE SUMMARY

ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม 2567

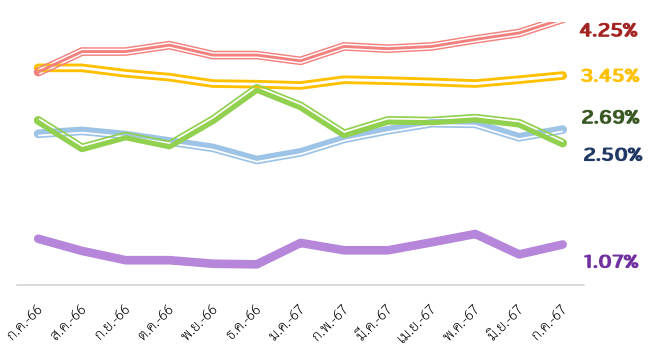
อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (LABOUR FORCE PARTICIPATION RATE)

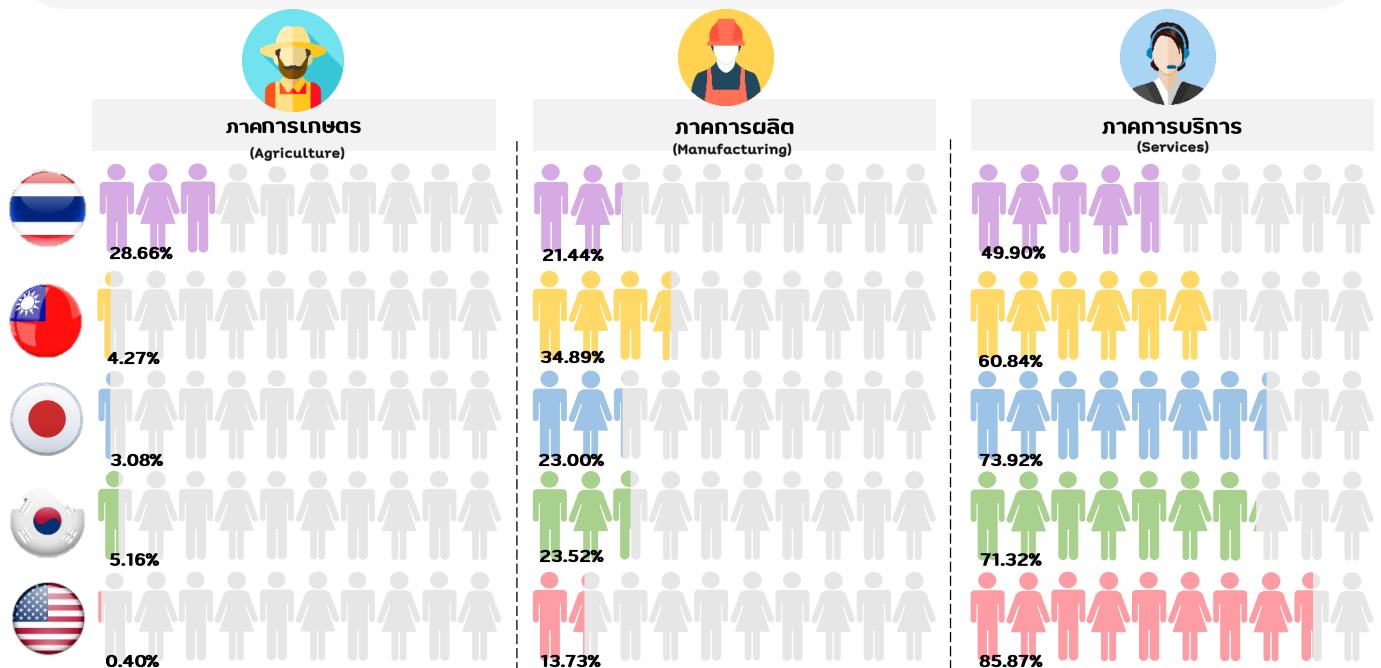
อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (EMPLOYMENT to POPULATION RATIO)

อัตราการว่างงาน (UNEMPLOYMENT RATE)

อัตราส่วนผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรม (EMPLOYMENT RATE by INDUSTRY)

บทสรุปผู้บริหาร

EXECUTIVE SUMMARY

ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม 2567

สถานการณ์เศรษฐกิจที่น่าสนใจประจำเดือนกรกฎาคม 2567

“ปัญหาการติดกับดักเทคโนโลยีปานกลางของไทย”

ประเทศไทยกำลังอยู่ใน “ทศวรรษที่สูญหายทางเศรษฐกิจ” ตามรอยญี่ปุ่น เศรษฐกิจไทยเติบโตช้า เพราะบางและมีความไม่เสถียรตามสภาวะเศรษฐกิจโลก หากดูจากสถิติข้อมูลการฟื้นตัวหลังโควิดใน 189 ประเทศ พบว่าไทยเป็นประเทศที่ 162 ที่ฟื้นตัวช้า และยัง “ฟื้นตัวช้ากว่าตัวเองในอดีต” เมื่อเทียบกับการฟื้นตัวหลังวิกฤตต้มยำกุ้ง (1996-1997) และวิกฤตซับไพร์ม (2008-2009) สะท้อนว่าปัญหาเศรษฐกิจไทย ณ เวลานี้ คือ “ปัญหาเชิงโครงสร้างในการพัฒนา” ที่ประกอบรวมกับปัญหาภายนอกประเทศ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2567 สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดว่าเศรษฐกิจไทยหรือจีดีพี จะขยายตัวร้อยละ 2.2-3.2 ต่อปี โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.7 แต่ในเดือนพฤษภาคม 2567 สศช. ได้ปรับลดตัวเลขลง โดยคาดว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2-3 ค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 2.5

หนึ่งในปัญหาเชิงโครงสร้างของเศรษฐกิจไทยที่กำลังเผชิญอยู่ คือ การติดกับดักเทคโนโลยีปานกลาง จากข้อมูลธนาคารโลกเห็นได้ว่า สัดส่วนการส่งออกสินค้าเทคโนโลยีขั้นสูงเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ต่อการส่งออกจากภาคการผลิตของไทย ค่อนข้างทรงตัวและลดลงเล็กน้อย จากช่วงปี 2008 ที่กว่าร้อยละ 26 จนถึงปัจจุบันในปี 2022 ก็ยังคงอยู่ที่ร้อยละ 22 กลุ่มสินค้าที่ไทยมีความเก่งหรือเชี่ยวชาญกลับสวนทางกับความต้องการของตลาดโลก ประเทศไทยมีความเชี่ยวชาญการผลิตในเทคโนโลยีที่โลกกำลังถอยตัวออกไป ในขณะที่สินค้าเทคโนโลยีที่กำลังขยายตัวในตลาดโลก อย่างเช่น แผงวงจรรวม (Integrated Circuit) เซมิคอนดักเตอร์ต่าง ๆ ส่วนแบ่งทางการตลาดของประเทศไทยกลับหดตัวลง หนึ่งในอุตสาหกรรมสำคัญที่ถูกผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี คือ อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ไทย ซึ่งมูลค่าการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 15 ของมูลค่าการส่งออกของไทยทั้งหมด สร้างรายได้ถึงประมาณร้อยละ 10-12 ของ GDP และสร้างการจ้างงาน 7.5 แสนตำแหน่ง ในทั้งห่วงโซ่การผลิตยานยนต์ การเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยีมาสู่ยานยนต์อีวีค่อนข้างรวดเร็ว ทำให้ตลาดของทางฝั่งเครื่องยนต์สันดาปหดตัวเร็วกว่าที่คาดไว้ ทั้งที่ก่อนหน้านี้ ประเทศไทยเคยประเมินความเร็วของการเปลี่ยนผ่านในการเข้าสู่เทคโนโลยียานยนต์อีวีด้วยอัตราความเร็วในระดับหนึ่งเอาไว้แล้วก็ตาม แต่เพราะการอุดหนุนของภาครัฐ และการผลิตที่เกินความต้องการของตลาดของรถยนต์ไฟฟ้าจีนทำให้การเปลี่ยนผ่านเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าปลายน้ำเริ่มปรับลดยอดการผลิต มีผลทำให้การสั่งซื้อปัจจัยการผลิตจากซัพพลายเออร์ที่จะน้อยลงตามไปด้วย การที่ยอดสั่งซื้อลดลง และดูมีแนวโน้มลดลงในระยะยาว อาจจะทำให้ผู้รับจ้างผลิตปิดตัวลง ซึ่งก็จะกระทบกับการจ้างงาน กระทบกับการหายไปของผู้ประกอบการทั้งขนาดกลางและขนาดย่อมมากขึ้น ดังนั้น โมเดลในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยในระยะต่อไปจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนทิศทาง ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลกมากขึ้น

ถ้าไม่สร้าง New Champion Product ก็มีโอกาที่เศรษฐกิจไทยจะประสบกับสถานการณ์ที่การเติบโตชะลอตัวลงจากการที่อุตสาหกรรมในยุคเก่าหมดช่วงชีวิตของอุตสาหกรรมนั้น ซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องสร้างอุตสาหกรรม และสินค้าแชมป์ใหม่ ของไทยขึ้นมาให้ได้ ซึ่งอาจเกิดได้จากหลากหลายกลยุทธ์ เช่น การขยายขีดความสามารถในการผลิต (diversify) โปรดักต์ หรือสินค้าใหม่จากความเข้มแข็งเดิม หรือสร้างส่วนการผลิตโปรดักต์ที่ไฮเทคโนโลยีมากขึ้นและใช้เทคโนโลยีเข้มข้นขึ้น

ที่มา: BBC NEWS ไทย

สรุปสถิติเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ ประจำเดือนสิงหาคม 2567

ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม 2567	ไทย	ไต้หวัน	ญี่ปุ่น	สาธารณรัฐเกาหลี	สหรัฐอเมริกา
1. อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP Annual Growth Rate) ^[1]	2.30 %	5.06 %	(-1.00) %	2.30 %	3.10 %
2. ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI)	108.71 จุด	107.92 จุด	108.60 จุด	114.13 จุด	314.54 จุด
3. ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (Manufacturing PMI) ^[2]	52.80 จุด	52.90 จุด	49.10 จุด	51.40 จุด	49.60 จุด
4. จำนวนประชากรวัยแรงงาน ^[3]	59.18 ล้านคน	20.25 ล้านคน	109.88 ล้านคน	45.59 ล้านคน	268.65 ล้านคน
5. จำนวนผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน	40.40 ล้านคน	12.03 ล้านคน	69.83 ล้านคน	29.28 ล้านคน	168.43 ล้านคน
5.1 จำนวนผู้มีงานทำ	39.97 ล้านคน	11.61 ล้านคน	67.95 ล้านคน	28.55 ล้านคน	161.27 ล้านคน
5.2 จำนวนผู้ว่างงาน	0.43 ล้านคน	0.42 ล้านคน	1.88 ล้านคน	0.73 ล้านคน	7.16 ล้านคน
6. จำนวนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	18.78 ล้านคน	8.22 ล้านคน	40.05 ล้านคน	16.31 ล้านคน	100.22 ล้านคน
7. อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	68.26 %	59.40 %	63.55 %	64.22 %	62.70 %
8. อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	31.74 %	40.60 %	36.45 %	35.78 %	37.30 %
9. อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	67.53 %	57.35 %	61.84 %	62.62 %	60.03 %
10. อัตราการว่างงาน	1.07 %	3.45 %	2.69 %	2.50 %	4.25 %
11. อัตราส่วนผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรม					
11.1 ภาคการเกษตร	28.66 %	4.27 %	3.08 %	5.16 %	0.40 %
11.2 ภาคการผลิต	21.44 %	34.89 %	23.00 %	23.52 %	13.73 %
11.3 ภาคการบริการ	49.90 %	60.84 %	73.92 %	71.32 %	85.87 %
12. ค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมง ^[4]	41.25 – 50.00 บาท	183 TWD ≈ 187.89 บาท	1,004 JPY ≈ 228.61 บาท	9,860 KRW ≈ 242.65 บาท	7.25 USD ≈ 238.31 บาท

หมายเหตุ: [1] ไทย ไต้หวัน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และสหรัฐอเมริกาใช้ข้อมูล GDP (%YoY) ประจำไตรมาส 2 ปี 2567 โดยอ้างอิงข้อมูลจาก Trading Economics

[2] Manufacturing PMI คือ ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต เป็นตัวบ่งชี้สถานะทางเศรษฐกิจของภาคการผลิต กรณีมีค่าสูงกว่าระดับ 50.00 แสดงถึง สภาวะทางเศรษฐกิจภาคการผลิตเกิดการขยายตัว หากต่ำกว่าระดับ 50.00 แสดงถึง เกิดการหดตัว และหากเท่ากับระดับ 50.00 แสดงถึง ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

[3] นิยามประชากรวัยแรงงาน ไทย ไต้หวัน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ หมายถึง ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป สำหรับสหรัฐอเมริกา นิยามประชากรวัยแรงงาน หมายถึง ประชากรที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป

[4] ค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมงของไทย คำนวณจากอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันต่อชั่วโมงการทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน

TWD หมายถึง สกุลเงินดอลลาร์ไต้หวันใหม่ (ค่าเงิน ณ วันที่ 24 กันยายน 2567 1 TWD เท่ากับ 1.0267 THB)

JPY หมายถึง สกุลเงินเยนญี่ปุ่น (ค่าเงิน ณ วันที่ 24 กันยายน 2567 1 JPY เท่ากับ 0.2277 THB)

KRW หมายถึง สกุลเงินวอนเกาหลีใต้ (ค่าเงิน ณ วันที่ 24 กันยายน 2567 1 KRW เท่ากับ 0.02461 THB)

USD หมายถึง สกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ (ค่าเงิน ณ วันที่ 24 กันยายน 2567 1 USD เท่ากับ 32.87 THB)

สารบัญ

ไทย (Thailand)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ	1
Highlight สภาวะด้านแรงงาน	
สถานการณ์กำลังแรงงาน	1
สถานการณ์การจ้างงาน	2
สถานการณ์การว่างงาน	4
ค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือของไทย	4
ค่าจ้างขั้นต่ำของไทย	9
สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทย	9

ไต้หวัน (Taiwan)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ	11
Highlight สภาวะด้านแรงงาน	
สถานการณ์กำลังแรงงาน	11
สถานการณ์การจ้างงาน	12
สถานการณ์การว่างงาน	14
ค่าจ้างของไต้หวัน	15
สถานการณ์เศรษฐกิจของไต้หวัน	16

ญี่ปุ่น (Japan)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ	17
Highlight สภาวะด้านแรงงาน	
สถานการณ์กำลังแรงงาน	17
สถานการณ์การจ้างงาน	18
สถานการณ์การว่างงาน	20
ค่าจ้างของญี่ปุ่น	21
สถานการณ์เศรษฐกิจประเทศญี่ปุ่น	22

สาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ	24
Highlight สภาวะด้านแรงงาน	
สถานการณ์กำลังแรงงาน	24
สถานการณ์การจ้างงาน	25
สถานการณ์การว่างงาน	27
ค่าจ้างของเกาหลีใต้	28
สถานการณ์เศรษฐกิจประเทศเกาหลีใต้	29

สหรัฐอเมริกา (United States of America)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ	31
Highlight สภาวะด้านแรงงาน	
สถานการณ์กำลังแรงงาน	31
สถานการณ์การจ้างงาน	32

สารบัญญ (ต่อ)

สถานการณ์การว่างงาน	34
ค่าจ้างของสหรัฐอเมริกา	35
สถานการณ์เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา	36
Highlight สถานการณ์เศรษฐกิจที่น่าสนใจประจำเดือนสิงหาคม 2567	38
ภาคผนวก คำอภิธานศัพท์ และตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน	39

สารบัญญรูปภาพ

ไทย (Thailand)

แผนภาพ 1: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	1
แผนภาพ 2: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของไทย	2
แผนภาพ 3: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	2
แผนภาพ 4: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของไทย	3
แผนภาพ 5: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	3
แผนภาพ 6: อัตราการว่างงานของไทย	4
แผนภาพ 7: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของไทย	4

ไต้หวัน (Taiwan)

แผนภาพ 8: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	11
แผนภาพ 9: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของไต้หวัน	12
แผนภาพ 10: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	12
แผนภาพ 11: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของไต้หวัน	13
แผนภาพ 12: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของไต้หวัน จำแนกเพศ	13
แผนภาพ 13: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	14
แผนภาพ 14: อัตราการว่างงานของไต้หวัน	14
แผนภาพ 15: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของไต้หวัน	15
แผนภาพ 16: อัตราการว่างงานของไต้หวัน จำแนกตามเพศ	15

ญี่ปุ่น (Japan)

แผนภาพ 17: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	17
แผนภาพ 18: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของญี่ปุ่น	18
แผนภาพ 19: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	18
แผนภาพ 20: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของญี่ปุ่น	19
แผนภาพ 21: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ	19
แผนภาพ 22: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	20
แผนภาพ 23: อัตราการว่างงานของญี่ปุ่น	20
แผนภาพ 24: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของญี่ปุ่น	21
แผนภาพ 25: อัตราการว่างงานของญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ	21

สารบัญญรูปภาพ (ต่อ)

สาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea)

แผนภาพ 26: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	24
แผนภาพ 27: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของเกาหลีใต้	25
แผนภาพ 28: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	25
แผนภาพ 29: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของเกาหลีใต้	26
แผนภาพ 30: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของเกาหลีใต้ จำแนกตามเพศ	26
แผนภาพ 31: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	27
แผนภาพ 32: อัตราการว่างงานของเกาหลีใต้	27
แผนภาพ 33: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของเกาหลีใต้	28
แผนภาพ 34: อัตราการว่างงานของเกาหลีใต้ จำแนกตามเพศ	28

สหรัฐอเมริกา (United States of America)

แผนภาพ 35: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	31
แผนภาพ 36: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของสหรัฐอเมริกา	32
แผนภาพ 37: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	32
แผนภาพ 38: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของสหรัฐอเมริกา	33
แผนภาพ 39: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานของสหรัฐอเมริกา จำแนกตามเพศ	33
แผนภาพ 40: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	34
แผนภาพ 41: อัตราการว่างงานของสหรัฐอเมริกา	34
แผนภาพ 42: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของสหรัฐอเมริกา	35
แผนภาพ 43: อัตราการว่างงานของไทย จำแนกตามเพศ	35
แผนภาพ 44: ค่าจ้างขั้นต่ำในสหรัฐอเมริกา จำแนกตามมลรัฐ	36

สถานการณ์กำลังแรงงานของไทย (Labour Force in Thailand)

Highlight สถานะเศรษฐกิจ

การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP Annual Growth Rate) ในไตรมาส 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 2.3 ปัจจัยหลักมาจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 108.71 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา เนื่องจากการสูงขึ้นของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงตามสถานการณ์ราคาน้ำมันในตลาดโลก ดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคการผลิต (Manufacturing PMI) พุ่งขึ้นแตะระดับ 52.80 เป็นผลจากปริมาณคำสั่งซื้อใหม่ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้นจากการลงทุนด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ และด้านก่อสร้าง การใช้จ่ายภาครัฐที่ไม่รวมเงินโอนขยายตัวเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันในปีก่อน จากทั้งรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนของรัฐบาลกลาง มูลค่าการส่งออกสินค้าเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อน ส่วนหนึ่งจากการเร่งส่งออกสินค้าเพื่อลดความเสี่ยงจากปัญหาความล่าช้าในการขนส่งสินค้าทางเรือ มูลค่าการนำเข้าสินค้าเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนในทุกหมวดสินค้าหลัก จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศทรงตัวจากเดือนก่อนโดยนักท่องเที่ยวกลุ่มตะวันออกกลาง และอินเดียปรับลดลงหลังจากเร่งไปมากในช่วงก่อนหน้า ขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวในบางสัญชาติปรับเพิ่มขึ้น อาทิ มาเลเซีย จีน รัสเซีย และเยอรมนี

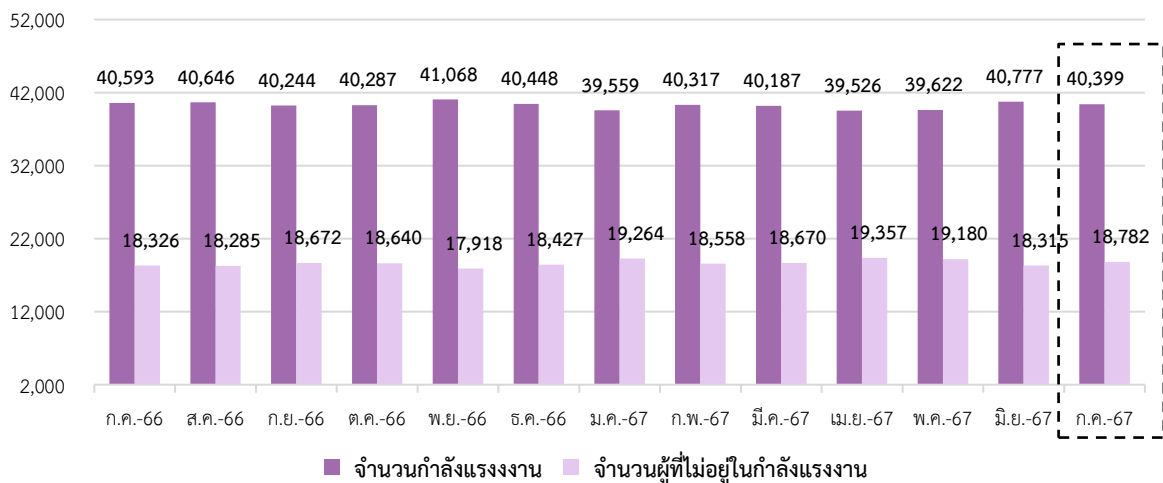
Highlight สถานะด้านแรงงาน

1. สถานการณ์กำลังแรงงานของไทย (Labour Force)

ประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป เดือนกรกฎาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 59.18 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา โดยแบ่งออกเป็น 1) กำลังแรงงาน ประมาณ 40.40 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 68.26 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ประมาณ 39.97 ล้านคน และผู้ว่างงาน ประมาณ 0.43 ล้านคน และ 2) ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 18.78 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 31.74 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) (แผนภาพ 1 และ 2)

แผนภาพ 1: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour force and People not in the labour force)

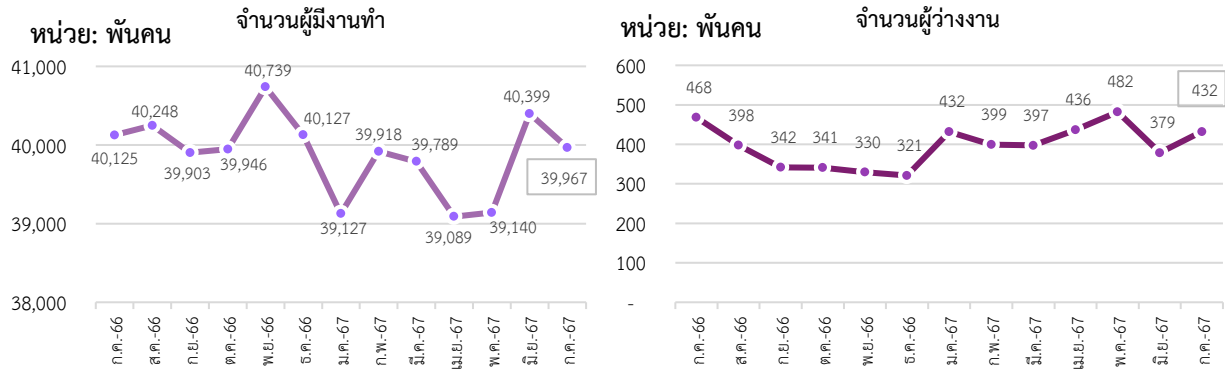
หน่วย: พันคน

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 2: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของไทย (Employed and Unemployed Persons)

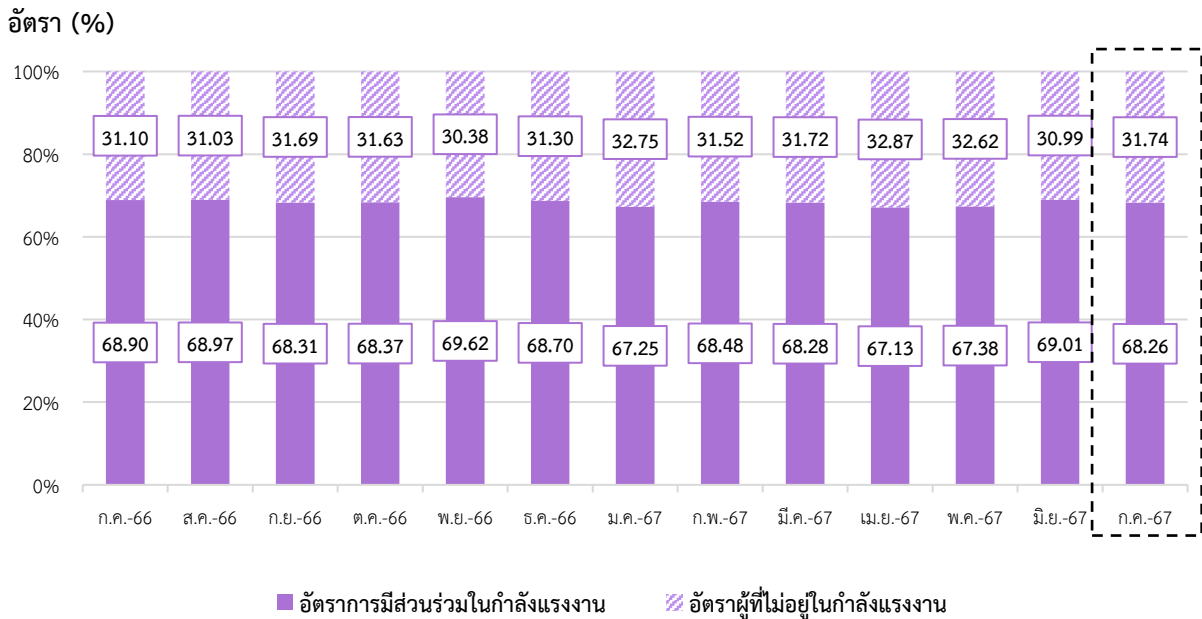

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เดือนกรกฎาคม 2567 อยู่ที่ร้อยละ 68.26 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากมีประชากรวัยทำงานอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 100 คน จะเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 68 คน สำหรับอัตราส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 31.74 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 3)

แผนภาพ 3: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate & Outside Labour Force Rate)

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

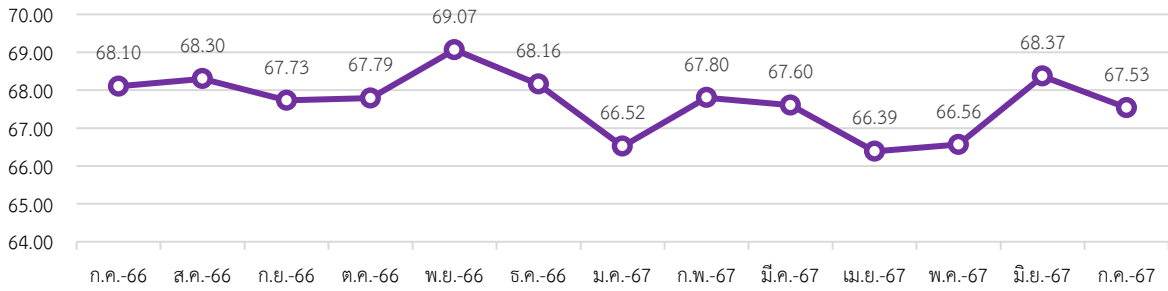
หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. สถานการณ์การจ้างงานของไทย (Employment Situation)

ผู้มีงานทำ เดือนกรกฎาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 39.97 ล้านคน โดยคิดเป็นอัตราส่วนผู้ที่มีงานทำ ต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป (จำนวน 59.18 ล้านคน) อยู่ที่ร้อยละ 67.53 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้ จำนวนผู้ที่มีงานทำลดลงจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 1.07 และลดลงจากเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 0.39 (แผนภาพ 4)

แผนภาพ 4: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน (Employment to Population Ratio)

อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (%)

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

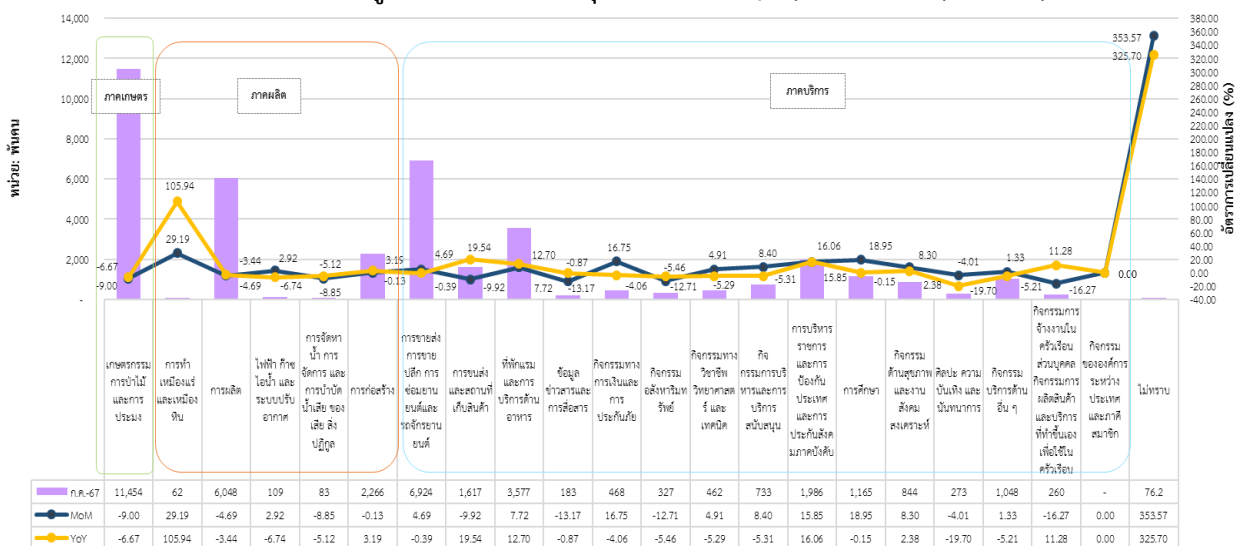
หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม เดือนกรกฎาคม 2567 ประกอบด้วย 1) ผู้มีงานทำภาคเกษตร จำนวนประมาณ 11.45 ล้านคน และ 2) ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร จำนวนประมาณ 28.52 ล้านคน โดยคิดเป็น ร้อยละ 28.66 และ 71.34 ของผู้มีงานทำทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (%MoM) ได้แก่ การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน (ร้อยละ 29.19) การศึกษา (ร้อยละ 18.95) และ กิจกรรมทางการเงิน และการประกันภัย (ร้อยละ 16.75) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรม การจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน (ร้อยละ -16.27) ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (ร้อยละ -13.17) และ กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (ร้อยละ -12.71) (แผนภาพ 5)

สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (%YoY) ได้แก่ การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน (ร้อยละ 105.94) การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า (ร้อยละ 19.54) และ การบริหารราชการและการป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ (ร้อยละ 16.06) ในขณะที่ อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ (ร้อยละ -19.70) ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ (ร้อยละ -6.74) และเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง (ร้อยละ -6.67) (แผนภาพ 5)

แผนภาพ 5: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม (Employed Person by Industry)

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

: *กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ ได้แก่ 1.) การซ่อมและบำรุงรักษาคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ต่อพ่วง อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม และ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน 2.) กิจกรรมบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ เช่น การบริการซักรีดและซักแห้ง ผลิตภัณฑ์สิ่งทอและขนสัตว์ การแต่งผมและการเสริมสวยอื่น ๆ การทำศพ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

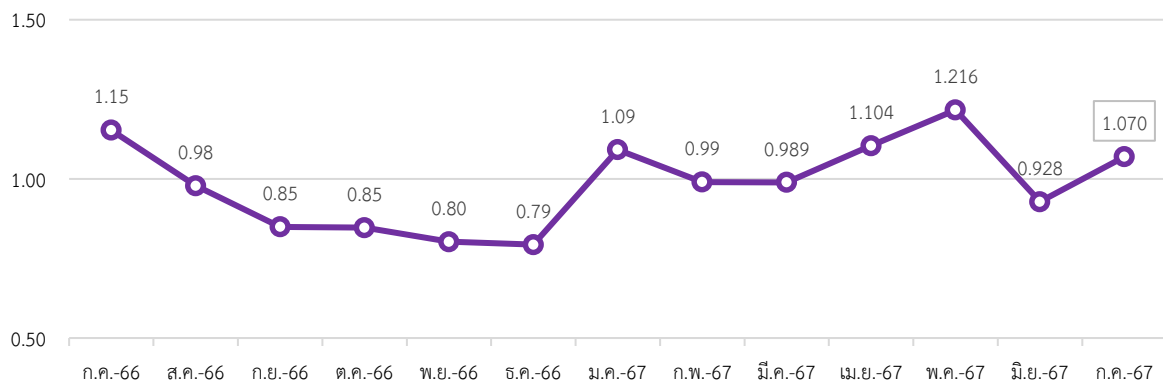
3. สถานการณ์การว่างงานของไทย (Unemployment Rate)

จำนวนผู้ว่างงาน เดือนกรกฎาคม 2567	ประมาณ 4.32 แสนคน
- %MoM (กรกฎาคม 2567 เทียบกับ มิถุนายน 2567)	14.16 %
- %YoY (กรกฎาคม 2567 เทียบกับ กรกฎาคม 2566)	-7.67 %

เดือนกรกฎาคม 2567 มีผู้ว่างงาน ประมาณ 4.32 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.07 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้ จำนวนผู้ว่างงานเปลี่ยนแปลงไปจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 14.16 และร้อยละ -7.67 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (แผนภาพ 6 และ 7)

แผนภาพ 6: อัตราการว่างงานของไทย (Unemployment Rate)

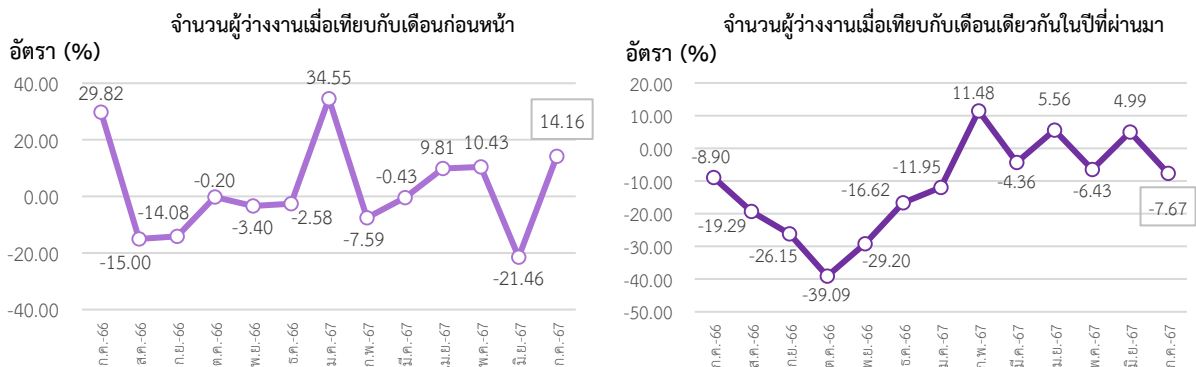
อัตราการว่างงาน (%)

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 7: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของไทย

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. ค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือของไทย

ปัจจุบันภาครัฐต้องการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะฝีมือในสาขาอาชีพสูงขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในการทำงาน รวมถึงการจ่ายค่าแรงที่เหมาะสมตามมาตรฐานฝีมือ จึงได้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือขึ้น โดยใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545

กระทรวงแรงงาน โดยคณะกรรมการค่าจ้างมีการประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือมาแล้ว รวม 13 ฉบับ ได้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม 129 สาขา เพื่อให้ลูกจ้าง

ที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในแต่ละสาขาอาชีพในระดับต่าง ๆ ได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมเป็นธรรม และสอดคล้องกับทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถ รวมถึงข้อเท็จจริงของการจ้างงานในตลาดแรงงาน ปัจจุบันประกาศอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเหลือเพียงฉบับเดียว คือ ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 13) ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2566 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 18 มีนาคม 2567 เป็นต้นไป เป็นการปรับอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่เคยกำหนดมาแล้วให้มีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน จำนวน 129 สาขา ใน 6 สาขาอาชีพ รายละเอียดตามตารางสรุปอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 129 สาขา

ตารางสรุปอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 129 สาขา

-	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่มีการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเนื่องจากยังไม่มี การทดสอบฯ
×	ไม่มีมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติตามระดับนั้น ๆ

หน่วย : บาทต่อวัน

ลำดับ	สาขาอาชีพ/สาขา	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4
สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์					
1	ช่างหินขัด	470	-	-	×
2	ช่างฉาบยิปซัม	470	-	-	×
3	ช่างติดตั้งยิปซัม	485	595	-	×
4	ช่างมุงหลังคากระเบื้องคอนกรีต	470	590	685	×
5	ช่างก่ออิฐ	410	530	645	×
6	ช่างฉาบปูน	455	565	675	×
7	ช่างอะลูมิเนียมก่อสร้าง	435	545	650	×
8	ช่างไม้ก่อสร้าง	445	595	685	×
9	ช่างเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์	690	-	-	×
10	ช่างปูกระเบื้องผนังและพื้น	485	580	685	×
11	ช่างสีอาคาร	500	640	-	×
12	ช่างก่อและติดตั้งคอนกรีตมวลเบา	510	625	-	×
สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม					
13	ช่างเชื่อมแม่เหล็ก	470	575	675	×
14	ช่างเชื่อมท่อพอลิเอทิลีนความหนาแน่นสูง	510	×	×	×
15	ช่างทำแม่พิมพ์ฉีดโลหะ	530	-	-	×
16	ช่างประกอบท่อ	440	-	-	×
17	ช่างระบบส่งถ่ายกำลัง	495	-	-	×
18	ช่างระบบปั๊มและวาล์ว	515	-	-	×
19	ช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์	510	585	740	×
20	ช่างเชื่อมทิก	540	685	855	×
21	ช่างกลึง	460	540	630	×
22	ช่างควบคุมเครื่องกลึง CNC	470	555	675	×
23	ช่างควบคุมเครื่อง Wire Cut	480	-	-	×
24	ช่างเชื่อมอาร์กโลหะด้วยมือ	500	610	685	×

ลำดับ	สาขาอาชีพ/สาขา	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4
25	ช่างประกอบโครงสร้างเหล็ก	500	-	-	×
26	ช่างปรับ	500	-	-	×
27	ผู้ควบคุมระบบงานเชื่อมมิก - แม็ก ด้วยหุ่นยนต์	560	-	-	×
28	ช่างเทคนิคทอริกส์และหุ่นยนต์อุตสาหกรรม	585	660	755	×
29	ช่างกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530	-	-
30	ช่างเชื่อมมิก-แม็กสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	470	565	-	-
31	ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530	-	-
32	ช่างเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530	-	-
33	ช่างเทคนิคฟันสีตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530	-	-
34	ช่างเทคนิคฟันซีลเลอร์ตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530	-	-
35	พนักงานประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (ขั้นสุดท้าย)	440	530	-	-
36	ช่างเทคนิคเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530	-	-
37	ช่างเทคนิคเขียนแบบเครื่องกล	510	605	-	-
38	ช่างเชื่อมทิกสำหรับอุตสาหกรรมจักรกลโลหะการ	550	660	-	-
39	ช่างเทคนิคระบบส่งกำลัง	495	595	-	-
40	พนักงานหลอมเหล็กเตาอาร์คไฟฟ้า	515	620	-	-
41	พนักงานปรุงแต่งน้ำเหล็กในเตาปรุงน้ำเหล็ก (Ladle Furnace)	535	640	-	-
42	พนักงานหล่อเหล็ก	490	600	-	-
43	พนักงานควบคุมการอบเหล็ก	470	575	-	-
44	ช่างเทคนิคเครื่องฉีดพลาสติก	405	480	-	-
45	ช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก	405	480	-	-
46	ช่างเทคนิคเครื่องเป่าภาชนะกลวง	405	480	-	-
47	ช่างเทคนิคการซ่อมเครื่องเป่าถุงพลาสติก	440	515	-	-
48	ช่างเทคนิคเครื่องกัดอัตโนมัติ	495	595	-	-
49	ช่างเทคนิคเครื่องอีดีเอ็ม	475	570	-	-
50	ช่างเทคนิคเครื่องไวร์คัทอีดีเอ็ม	475	570	-	-
51	ช่างขัดเงาแม่พิมพ์	420	505	-	×
สาขาอาชีพช่างเครื่องกล					
52	ช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล	430	535	625	×
53	ช่างซ่อมรถแทรกเตอร์การเกษตร	465	535	620	×
54	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถดักหน้าชุดหลัง	585	×	×	×
55	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยกไฟฟ้า	460	×	×	×
56	ช่างเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก	430	530	625	×
57	ช่างตั้งศูนย์และถ่วงล้อรถยนต์	445	×	×	×

ลำดับ	สาขาอาชีพ/สาขา	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4
58	ช่างบำรุงรักษารถยนต์	400	480	×	×
59	ช่างเคาะตัวถังรถยนต์	500	585	680	×
60	ช่างซ่อมรถยนต์	430	545	640	×
61	ช่างสีรถยนต์	470	545	630	×
62	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถขุด	570	×	×	×
63	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยกใช้เครื่องยนต์	460	×	×	×
64	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถลากจูง	555	×	×	×
65	พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถตัก	520	×	×	×
66	ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์	445	-	×	×
67	ช่างเทคนิคระบบไฮดรอลิก	510	605	-	-
สาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์					
68	ช่างไฟฟ้าภายนอกอาคาร	450	-	-	×
69	ช่างไฟฟ้าภายในอาคาร	470	595	695	×
70	ช่างไฟฟ้าอุตสาหกรรม	440	550	660	×
71	ช่างซ่อมไมโครคอมพิวเตอร์	440	550	660	×
72	ช่างอิเล็กทรอนิกส์ (โทรทัศน์)	440	550	×	×
73	ช่างเครื่องปรับอากาศในบ้านและการพาณิชย์ขนาดเล็ก	470	570	675	×
74	ช่างโทรคมนาคม (ไมโครเวฟและการสื่อสารดาวเทียม)	450	-	×	×
75	ช่างควบคุมด้วยระบบโปรแกรมเมเบิลลอจิกคอนโทรลเลอร์	450	540	-	×
76	ช่างไฟฟ้าสำหรับอุตสาหกรรมการจัดงานประชุม และการแสดงสินค้า	440	-	-	×
77	ช่างติดตั้งระบบโซลาร์เซลล์	485	-	×	×
78	พนักงานประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่าง	400	475	-	-
79	พนักงานประกอบมอเตอร์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า	410	490	-	-
80	ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	455	540	-	-
81	ช่างเทคนิคระบบรักษาความปลอดภัย	440	530	-	×
82	ช่างเชื่อมระบบท่อในอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น	440	535	-	×
83	ช่างเทคนิคเครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่	425	520	-	-
84	ช่างเทคนิคห้องเย็นขนาดเล็ก	425	520	-	-
85	พนักงานประกอบเครื่องปรับอากาศ	410	505	-	-
สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์					
86	ช่างสีเครื่องเรือน	415	510	-	×
87	ช่างเครื่องประดับ (ประดับอัญมณี)	470	645	825	×
88	ช่างเครื่องประดับ (รูปพรรณ)	485	575	665	×

ลำดับ	สาขาอาชีพ/สาขา	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4
89	ช่างเครื่องเรือนไม้	395	475	560	×
90	ช่างเย็บ	370	460	575	×
91	ช่างบุครุภัณฑ์	380	460	560	×
92	ช่างประกอบติดตั้งเฟอร์นิเจอร์	460	570	-	×
93	ช่างฝีมือเครื่องประดับแนวอนุรักษ์ (เทคนิคโบราณ)	565	-	-	×
94	ช่างเครื่องถม	670	-	-	×
95	พนักงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	375	430	-	-
96	พนักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม้จริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ	425	505	-	-
97	พนักงานประกอบเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	390	460	-	-
98	ช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	400	455	-	-
99	พนักงานตัดวาดรองเท้า	425	470	-	-
100	พนักงานอัดพื้นรองเท้า	435	475	-	-
101	ช่างเย็บรองเท้า	435	480	-	-
102	พนักงานประกอบรองเท้า (เย็บ)	415	460	-	-
103	ช่างเจียรระโนพลอย	465	605	-	-
104	ช่างหล่อเครื่องประดับ	465	605	-	-
105	ช่างตกแต่งเครื่องประดับ	465	605	-	-
106	ช่างฝังอัญมณีบนเครื่องประดับ	465	605	-	-
สาขาอาชีพภาคบริการ					
107	นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (หัตถบำบัด)	460	575	×	×
108	นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (โภชนาบำบัด)	500	600	×	×
109	นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (วาริบำบัด)	500	600	×	×
110	นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (สุนทรบำบัด)	500	600	×	×
111	นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สปาศะวันต (หัตถบำบัด)	540	715	×	×
112	นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สปาศะวันต (โภชนาบำบัด)	680	900	×	×
113	นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สปาศะวันต (วาริบำบัด)	625	825	×	×
114	นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม สปาศะวันต (สุนทรบำบัด)	595	790	×	×
115	พนักงานนวดไทย	485	640	795	×
116	พนักงานผสมเครื่องดื่ม	475	525	600	×
117	การดูแลผู้สูงอายุ	535	×	×	×
118	การเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย	530	×	×	×
119	ผู้ประกอบการขนมอบ	400	505	×	×
120	ผู้ประกอบการอาหารไทย	470	605	×	×
121	พนักงานต้อนรับส่วนหน้า	440	565	×	×
122	ช่างเครื่องช่วยคนพิการ	520	600	-	×

ลำดับ	สาขาอาชีพ/สาขา	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4
123	พนักงานแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่มในธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร	440	-	-	×
124	ช่างแต่งผมสตรี	440	510	650	×
125	ช่างแต่งผมบุรุษ	430	500	630	×
126	ผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง	415	535	-	-
127	ผู้ควบคุมรถยกสินค้าขนาดไม่เกิน 10 ตัน	430	540	-	-
128	ผู้ปฏิบัติการคลังสินค้า	400	505	-	-
129	นักบริหารการขนส่งสินค้าทางถนน	495	620	-	-

ที่มา: เอกสารประกอบการประชุม คณะอนุกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ สาขาอาชีพภาคบริการ ครั้งที่ 1/2567 วันพุธที่ 3 กรกฎาคม 2567

5. ค่าจ้างขั้นต่ำของไทย

ค่าจ้างขั้นต่ำของไทยในปัจจุบันถูกกำหนดโดยคณะกรรมการค่าจ้าง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนฝ่ายรัฐบาลสี่คน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และข้าราชการกระทรวงแรงงาน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นเลขานุการ ค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอัตราค่าจ้างที่รัฐกำหนดให้นายจ้างต้องจ่ายให้แก่ลูกจ้างในอัตราต่อวัน กำหนดขึ้นครั้งแรกตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2516 โดยเมื่อต้นปี 2567 กระทรวงแรงงาน โดยคณะกรรมการค่าจ้าง ประกาศปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป โดยในแต่ละพื้นที่ของประเทศ มีอัตราการขึ้นค่าแรงขั้นต่ำไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยของแต่ละจังหวัด เช่น สภาพเศรษฐกิจ สังคม ขนาดอุตสาหกรรม และความจำเป็นในการใช้แรงงานที่แตกต่างกันออกไป โดยมีอัตราค่าแรงขั้นต่ำที่ 340 บาท เป็นค่าแรงที่กระจายไปตามพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศมากที่สุด จำนวนมากกว่า 16 จังหวัด รองลงมาคือ ค่าแรงที่ 354 บาท จำนวน 15 จังหวัด จังหวัดที่มีค่าแรงขั้นต่ำ ต่ำที่สุด ได้แก่ นราธิวาส ยะลา และปัตตานี อยู่ที่ 330 บาท ส่วนจังหวัดที่มีค่าแรงขั้นต่ำ สูงที่สุดคือ ภูเก็ต อยู่ที่ 370 บาท

ในส่วนของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำประเภทกิจการโรงแรมนั้น คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำประเภทกิจการโรงแรม ลงวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2567 กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพื่อใช้บังคับแก่นายจ้างและลูกจ้างที่ทำงานประเภทกิจการโรงแรม ที่ได้รับมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวประเภทโรงแรมระดับการให้บริการ 4 ดาวขึ้นไป และมีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 400 บาท แต่ยังมีขอบเขตเฉพาะพื้นที่ท่องเที่ยวน่าน้ำร้อน จำนวน 10 จังหวัด

ที่มา: กระทรวงแรงงาน

6. สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทยเดือนกรกฎาคม 2567

- การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP Annual Growth Rate) ในไตรมาส 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 2.3 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 1.6 ในไตรมาสแรกของปี 2567 ปัจจัยหลักมาจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม การใช้จ่ายขั้นสุดท้ายของรัฐบาล และการส่งออกสินค้าและบริการขยายตัว แต่อย่างไรก็ตามบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวกลับชะลอตัวลง ภาคการเกษตรที่ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง ขณะที่การอุปโภคบริโภคขั้นสุดท้ายของเอกชนชะลอตัว และการลงทุนลดลงอย่างต่อเนื่อง

- ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 108.71 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา เนื่องจากการสูงขึ้นของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงตามสถานการณ์ราคาน้ำมันในตลาดโลก ประกอบกับการสูงขึ้นของราคาสินค้ากลุ่มอาหาร โดยเฉพาะข้าวสารเจ้า ข้าวสารเหนียว และอาหารสำเร็จรูป

- ดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคการผลิต (Manufacturing PMI) พุ่งขึ้นแตะระดับ 52.80 จาก 51.70 ในเดือนก่อนหน้า ส่งผลให้ดัชนียังคงขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 3 ติดต่อกัน และถือเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2566 เป็นผลจากปริมาณคำสั่งซื้อใหม่ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ผลผลิตยังคงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลให้มีการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น

- เครื่องจักรการลงทุนภาคเอกชนที่ขจัดปัจจัยฤดูกาลแล้วเพิ่มขึ้นจากทั้งการลงทุนด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ และด้านก่อสร้าง โดยเฉพาะการนำเข้าสินค้าทุน ยอดจดทะเบียนรถยนต์เชิงพาณิชย์ ยอดจำหน่ายเครื่องจักรในประเทศ และพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างเพื่อที่อยู่อาศัย ขณะที่ยอดจำหน่ายวัสดุก่อสร้างปรับลดลงตามยอดจำหน่ายเสาเข็มคอนกรีตและเครื่องสุขภัณฑ์ อย่างไรก็ตามดัชนีความเชื่อมั่นด้านการลงทุนของภาคธุรกิจยังปรับลดลงต่อเนื่อง โดยเฉพาะธุรกิจยานยนต์ อสังหาริมทรัพย์ และภาคการค้า

- การใช้จ่ายภาครัฐที่ไม่รวมเงินโอน ขยายตัวเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน จากทั้งรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนของรัฐบาลกลาง ภายหลังพระราชบัญญัติงบประมาณปี 2567 มีผลบังคับใช้ โดยรายจ่ายประจำขยายตัวตามการเบิกจ่ายค่าบำเหน็จ บำนาญ ค่ารักษาพยาบาล และค่าตอบแทนพนักงานของรัฐ สำหรับรายจ่ายลงทุนขยายตัว จากการเบิกจ่ายโครงการลงทุนด้านคมนาคมและชลประทาน ขณะที่รายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจหดตัวตามการเบิกจ่ายของโครงการด้านคมนาคม

- มูลค่าการส่งออกสินค้าไม่รวมทองคำที่ขจัดปัจจัยฤดูกาลแล้วเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อน ส่วนหนึ่งจากการเร่งส่งออกสินค้า เพื่อลดความเสี่ยงจากปัญหาความล่าช้าในการขนส่งสินค้าทางเรือ โดยการส่งออกเพิ่มขึ้นในหลายสินค้าได้แก่ 1) อิเล็กทรอนิกส์ 2) สินค้าเกษตรแปรรูป และ 3) ผลิตภัณฑ์เคมีและปิโตรเคมีภัณฑ์ อย่างไรก็ตามการส่งออกสินค้าในบางหมวดปรับลดลงจากเดือนก่อน อาทิ รถกระบะ

- มูลค่าการนำเข้าสินค้าไม่รวมทองคำที่ขจัดปัจจัยฤดูกาลแล้วเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนจากการนำเข้า 1) วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง ตามน้ำมันเชื้อเพลิงที่เพิ่มขึ้นจากด้านปริมาณเป็นสำคัญ และการนำเข้าชิ้นส่วนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า 2) สินค้าทุนไม่รวมเครื่องบิน ตามการนำเข้าคอมพิวเตอร์ และ 3) สินค้าอุปโภคบริโภค ตามการนำเข้ารถยนต์ไฟฟ้าและเครื่องใช้ไฟฟ้า

- จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ที่ขจัดปัจจัยฤดูกาลแล้วทรงตัวจากเดือนก่อน โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มตะวันออกกลางและอินเดียปรับลดลงหลังจากเร่งไปมากในช่วงก่อนหน้า ขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวในบางสัญชาติปรับเพิ่มขึ้น อาทิ มาเลเซีย จีน รัสเซีย และเยอรมนี สำหรับรายรับภาคการท่องเที่ยวที่ขจัดปัจจัยฤดูกาลแล้วเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อน ตามค่าใช้จ่ายต่อหัวที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวสัญชาติรัสเซียและเยอรมนี

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ธนาคารแห่งประเทศไทย และ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า
เรียบเรียงโดย: กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

สถานการณ์กำลังแรงงานของไต้หวัน (Labour Force in Taiwan)

Highlight สถานะเศรษฐกิจ

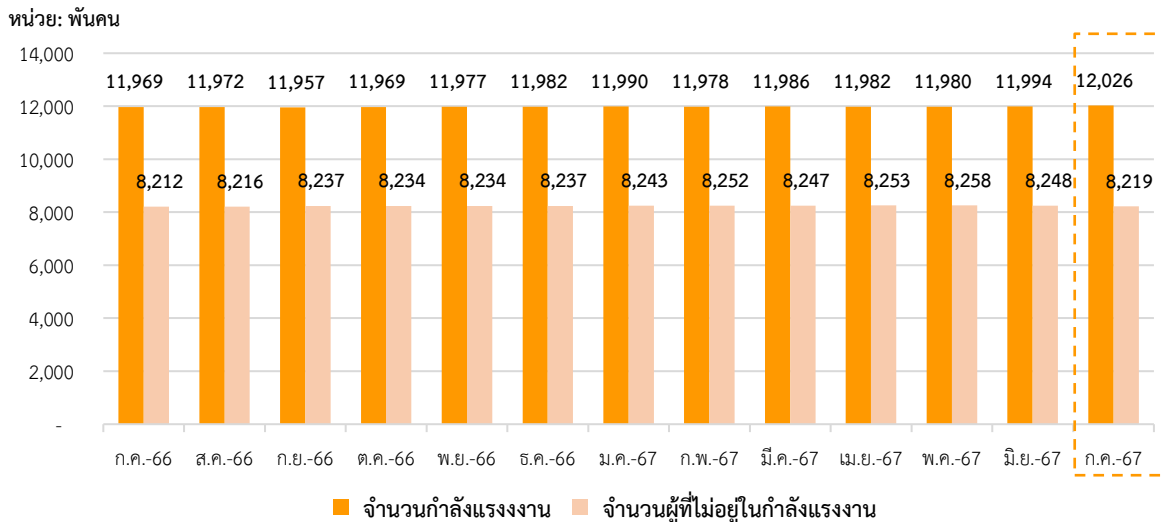
เศรษฐกิจไต้หวันไตรมาสที่ 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 5.06 โดยการนำเข้าและการส่งออกเพิ่มขึ้น การบริโภคของครัวเรือนชะลอตัวลง ในขณะเดียวกัน การใช้จ่ายของรัฐบาลยังคงเติบโตและฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 107.92 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้า ปัจจัยหลักมาจากราคาผัก และผลไม้ที่เพิ่มขึ้นจากจำนวนผลผลิตที่ลดลง เนื่องจากได้รับผลกระทบจากพายุไต้ฝุ่น “แคมี” ดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคการผลิต (PMI) เท่ากับ 52.90 ปรับตัวลดลงจากเดือนก่อนหน้า เป็นผลจากสินค้าคงคลังที่มีปริมาณลดลงเนื่องจากความล่าช้าในการขนส่ง ยอดค้าปลีกเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมาจากการเร่งยอดขายของรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ รวมถึงการเพิ่มขึ้นของภาคการท่องเที่ยวในช่วงฤดูร้อน การส่งออกยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มูลค่าการส่งออกรวมของไต้หวันเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.10 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา เป็นผลจากพื้นฐานการเติบโตที่แข็งแกร่งของตลาดเทคโนโลยี AI และอุปสงค์ความต้องการของตลาดเทคโนโลยีระบบคอมพิวเตอร์สมรรถนะสูง HPC (high performance computing)

Highlight สถานะด้านแรงงาน

1. สถานการณ์กำลังแรงงานของไต้หวัน (Labour Force)

ประชากรที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป เดือนกรกฎาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 20.25 ล้านคน คงตัวเท่ากับเดือนที่ผ่านมา โดยแบ่งออกเป็น 1) กำลังแรงงาน ประมาณ 12.03 ล้านคน (ร้อยละ 59.40 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ประมาณ 11.61 ล้านคน และผู้ว่างงาน ประมาณ 0.42 ล้านคน และ 2) ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 8.22 ล้านคน (ร้อยละ 40.60 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) (แผนภาพ 8 และ 9)

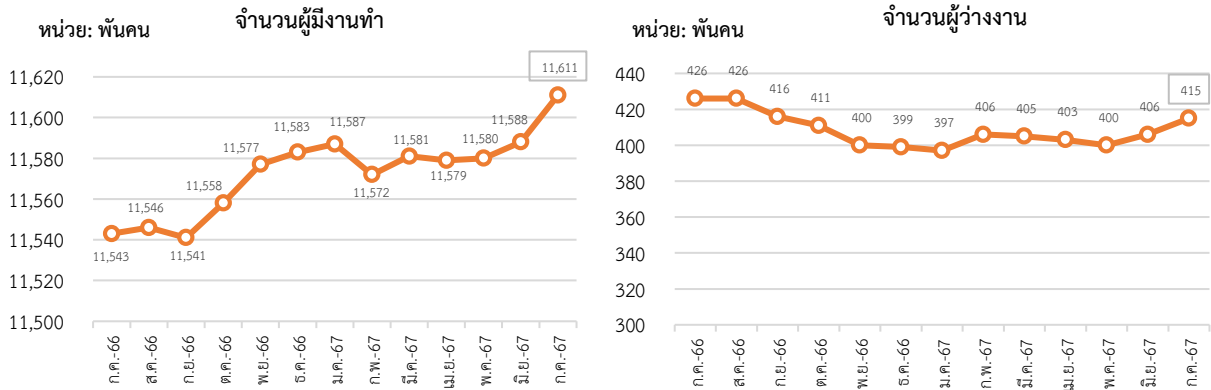
แผนภาพ 8: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour force and People not in the labour force)

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 9: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของไต้หวัน (Employed and Unemployed Persons)

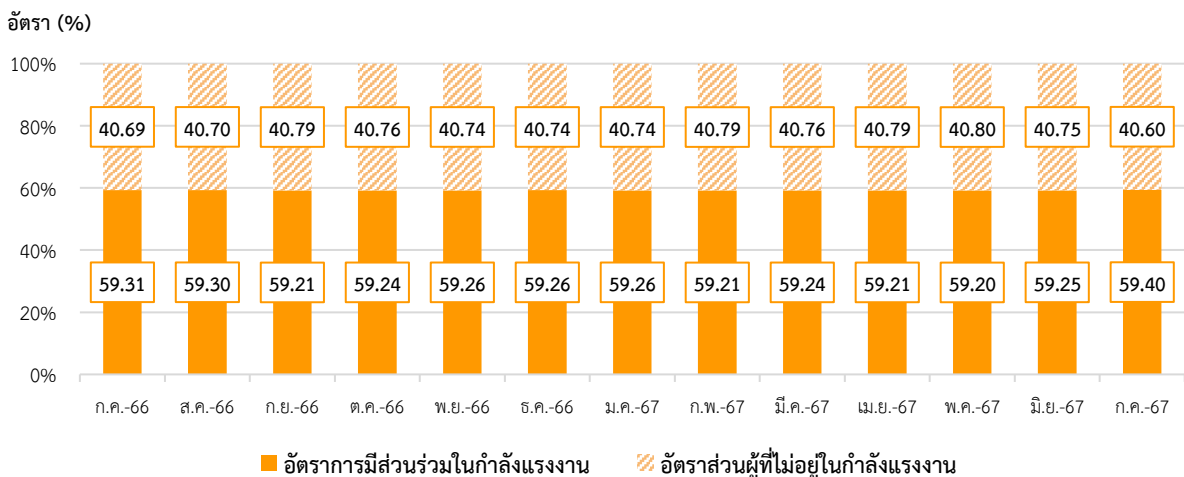

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เดือนกรกฎาคม 2567 อยู่ที่ร้อยละ 59.40 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากมีประชากรวัยทำงานอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 100 คน จะเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 59 คน สำหรับอัตราส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 40.60 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 10)

แผนภาพ 10: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate & Outside Labour Force Rate)

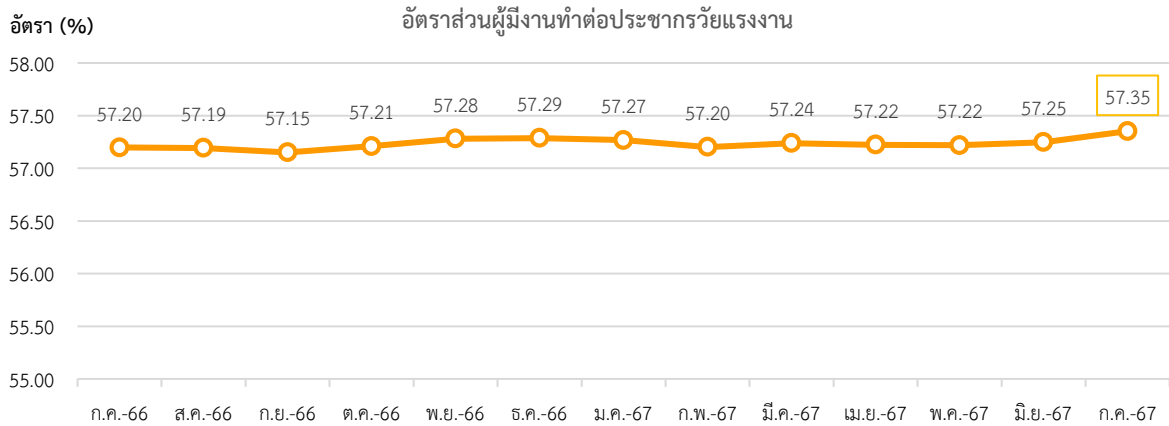
ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. สถานการณ์การจ้างงานของไต้หวัน (Employment Situation)

ผู้มีงานทำ เดือนกรกฎาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 11.61 ล้านคน โดยคิดเป็นอัตราส่วนผู้ที่มีงานทำ ต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป (จำนวน 20.25 ล้านคน) อยู่ที่ร้อยละ 57.35 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา และเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 0.27 (แผนภาพ 11)

แผนภาพ 11: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน (Employment to Population Ratio)

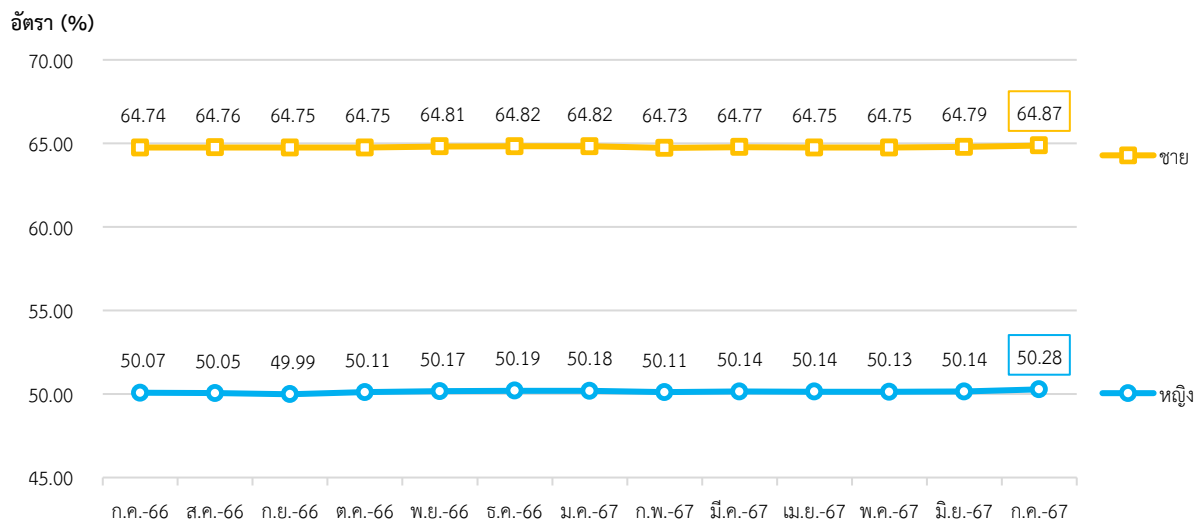

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกตามเพศ อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 64.87 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา และเพศหญิง ร้อยละ 50.28 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมาเช่นเดียวกัน (แผนภาพ 12)

แผนภาพ 12: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน จำแนกตามเพศ (Employment to Population Ratio by Sex)

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม เดือนกรกฎาคม 2567 ประกอบด้วย 1) ผู้มีงานทำในภาคเกษตร จำนวนประมาณ 0.50 ล้านคน และ 2) ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร จำนวนประมาณ 11.11 ล้านคน โดยคิดเป็นร้อยละ 4.27 และ 95.73 ของผู้มีงานทำทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (%MoM) ได้แก่ กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (ร้อยละ 0.94) ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ (ร้อยละ 0.81) และ กิจกรรมด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์ (ร้อยละ 0.73) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การจัดหน้า และการบำบัดน้ำเสีย (ร้อยละ -1.15) ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (ร้อยละ -0.69) และกิจกรรมทางการเงิน และการประกันภัย (ร้อยละ -0.23) (แผนภาพ 13)

สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (%YoY) ได้แก่ กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ (ร้อยละ 3.57) การจัดหาไฟฟ้า และก๊าซ (ร้อยละ 3.03) และกิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (ร้อยละ 2.88) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัว มีจำนวน 3 อุตสาหกรรม ได้แก่ เกษตรกรรม การป่าไม้ การประมง และการล่าสัตว์ (ร้อยละ -2.36) การขายส่ง การขายปลีก (ร้อยละ -0.49) และการผลิต (ร้อยละ -0.20) (แผนภาพ 13)

แผนภาพ 13: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม (Employed Person by Industry)

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

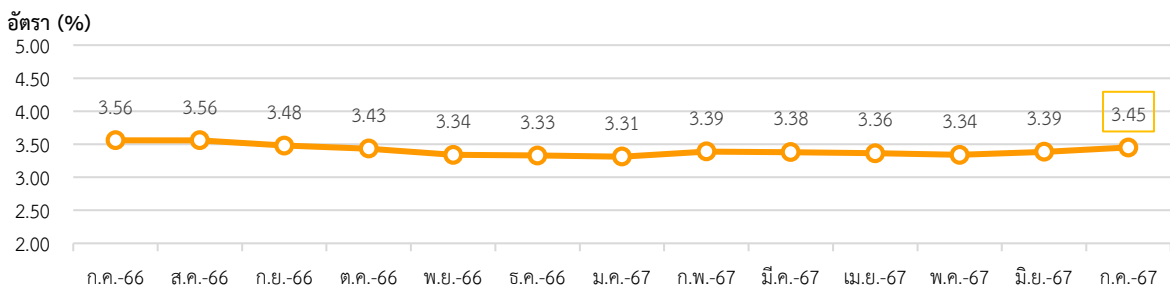
: กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ (Other Service Activities) หมายถึง กิจกรรมเกี่ยวกับอุตสาหกรรมบริการอื่นนอกเหนือจากที่ถูกจำแนก เช่น การซ่อมแซม และบำรุงรักษาเครื่องใช้ภายในบ้าน หรือของใช้ส่วนบุคคล การซักรีด ประดับยนต์ การจัดงานศพและบริการที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ (National Statistics Taiwan)

3. สถานการณ์การว่างงานของไต้หวัน (Unemployment)

จำนวนผู้ว่างงาน เดือนกรกฎาคม 2567 ประมาณ 4.15 แสนคน
 - %MoM (กรกฎาคม 2567 เทียบกับ มิถุนายน 2567) 2.22 %
 - %YoY (กรกฎาคม 2567 เทียบกับ กรกฎาคม 2566) -2.58 %

เดือนกรกฎาคม 2567 มีผู้ว่างงาน ประมาณ 4.15 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 3.45 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้ จำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 2.22 และลดลงจากเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ (-2.58) (แผนภาพ 14 และ 15)

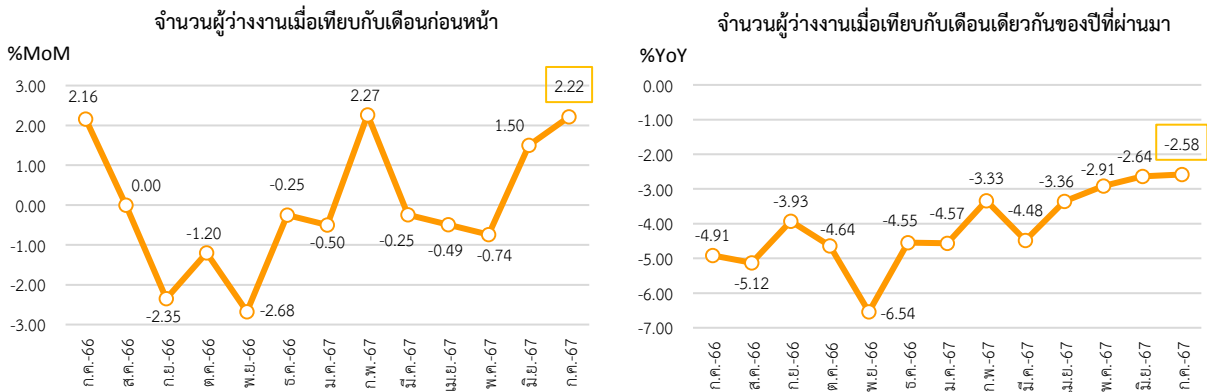
แผนภาพ 14: อัตราการว่างงานของไต้หวัน (Unemployment Rate)

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 15: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของไต้หวัน

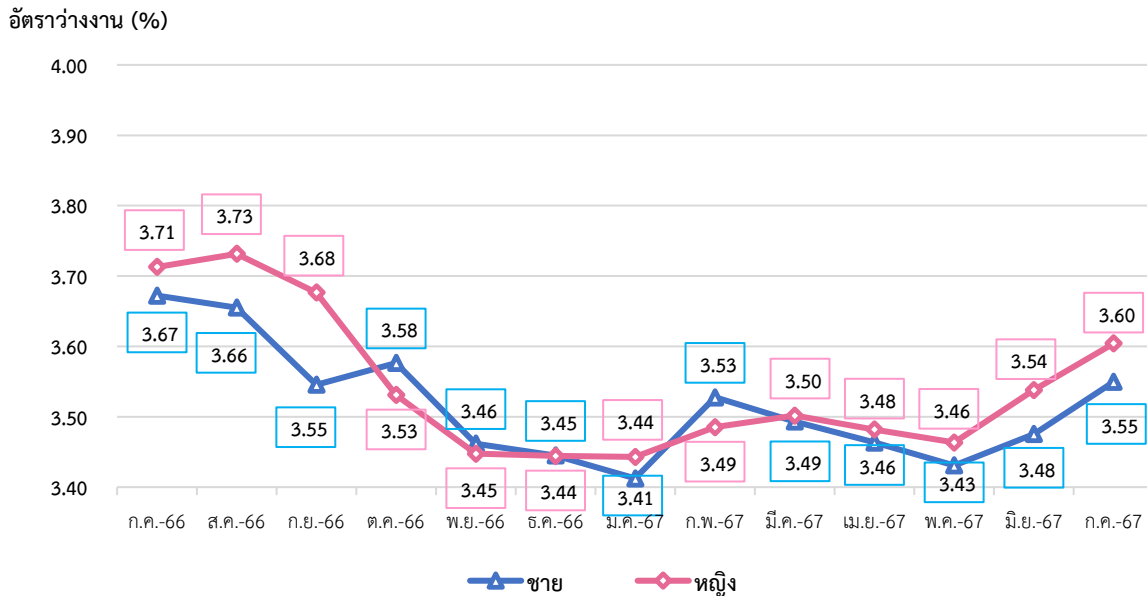

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกอัตราการว่างงานตามเพศ พบว่า เพศชาย มีอัตราว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 3.55 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิง อัตราว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 3.60 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมาเช่นเดียวกัน (แผนภาพ 16)

แผนภาพ 16: อัตราการว่างงานของไต้หวันจำแนกตามเพศ (Unemployment Rate by Sex)

ที่มา: National Statistics Taiwan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. ค่าจ้างขั้นต่ำของไต้หวัน

ค่าจ้างไต้หวันถูกกำหนดโดยกระทรวงแรงงานไต้หวัน โดยมีคณะกรรมการพิจารณาค่าจ้างขั้นพื้นฐาน 21 คน ตัวแทนฝ่ายลูกจ้างและฝ่ายนายจ้างอย่างละ 7 คน และตัวแทนฝ่ายเจ้าหน้าที่และนักวิชาการ 7 คน โดยการเปลี่ยนแปลงค่าจ้างจะขึ้นกับข้อตกลงของคณะกรรมการ ตามที่กฎหมายแรงงานและคณะกรรมการได้ร่วมกันพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจ การค้าขาย อสังหาริมทรัพย์ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของไต้หวัน มีความเห็นให้ปรับเลื่อนขึ้นเงินเดือนขั้นต่ำ และจะประกาศใช้อย่างเป็นทางการเมื่อผ่านมติที่ประชุม วัตถุประสงค์ของการขึ้นค่าจ้าง คือ เพื่อรักษามาตรฐานชีวิตขั้นพื้นฐานของแรงงานและการเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งรวมถึงทุนแรงงานและเศรษฐกิจโดยรวม

เมื่อเดือนกันยายน 2566 ที่ประชุมสภาบริหารไต้หวันได้พิจารณาเห็นชอบ อนุมัติการปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำประจำปี 2567 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป ค่าจ้างขั้นต่ำรายเดือนจะปรับเพิ่มเป็น 27,470 เหรียญไต้หวัน ส่วนค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมงปรับเพิ่มเป็น 183 เหรียญไต้หวัน คิดเป็นอัตราส่วนการปรับเพิ่มประมาณ 4.05%

ที่มา: Ministry of Labor (Taiwan)

5. สถานการณ์เศรษฐกิจของไต้หวันเดือนกรกฎาคม 2567

- เศรษฐกิจไต้หวันไตรมาสที่ 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 5.06 ปรับลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน อุปสงค์ของสินค้าภายนอกประเทศมีส่วนทำให้เศรษฐกิจของประเทศชะลอตัวลง โดยการนำเข้าและการส่งออกเพิ่มขึ้น การบริโภคของครัวเรือนชะลอตัวลง ในขณะเดียวกัน การใช้จ่ายของรัฐบาลยังคงเติบโต และฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว

- ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 107.92 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก 107.71 ในเดือนก่อนหน้า ปัจจัยหลักมาจากราคาผัก และผลไม้ ที่เพิ่มขึ้นจากจำนวนผลผลิตที่ลดลง เนื่องจากถูกทำลายโดยพายุไต้ฝุ่นแคมี รวมไปถึงค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลที่สูงขึ้นด้วย

- ดัชนีผู้จัดการฝ่ายซื้อภาคการผลิต (PMI) เท่ากับ 52.90 ปรับตัวลดลงเล็กน้อยจาก 53.20 ในเดือนก่อนหน้า เป็นผลจากสินค้าคงคลังที่มีปริมาณลดลงเนื่องจากความล่าช้าในการขนส่ง และราคาวัตถุดิบที่เพิ่มสูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตามคำสั่งซื้อใหม่เพิ่มขึ้นจากลูกค้าต่างประเทศ ทั้งจากเอเชีย ยุโรป และอเมริกาเหนือ ส่วนการจ้างงานปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

- ยอดค้าปลีกเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา โดยเติบโตเป็นเดือนที่ 35 ติดต่อกัน จากการเร่งยอดขายของรถยนต์และรถจักรยานยนต์ รวมถึงการเพิ่มขึ้นของภาคการท่องเที่ยวในช่วงฤดูร้อน และการทำกิจกรรมทางการตลาดที่หลากหลาย โดยภาคธุรกิจที่มีการขยายตัวสูง ได้แก่ ธุรกิจรถยนต์และจักรยานยนต์ และธุรกิจห้างสรรพสินค้า โดยขยายตัวร้อยละ 14.6 และ 4.9 ตามลำดับ

- การส่งออกยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มูลค่าการส่งออกรวมของไต้หวันเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.10 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา เป็นการเติบโต 9 เดือนติดต่อกัน ซึ่งเป็นผลจากพื้นฐานการเติบโตที่แข็งแกร่งของตลาดเทคโนโลยี AI และอุปสงค์ความต้องการของตลาดเทคโนโลยีระบบคอมพิวเตอร์สมรรถนะสูง HPC (high performance computing) รวมถึงการส่งออกส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และผลิตภัณฑ์การสื่อสารด้วยเสียงและภาพที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.0 และ 42.4 ตามลำดับ

- ไต้หวันคลายกฎควบคุมการจ้างต่างชาติดูแลผู้สูงอายุ หลังอัตราการเกิดลดลงอย่างรวดเร็ว รัฐบาลจะแก้ไขกฎระเบียบเพื่อให้ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 80 ปีที่มีประวัติการรักษาพยาบาลหรือมีความพิการมาเป็นเวลานาน ไม่จำเป็นต้องไปที่จะต้องทำการประเมินสมรรถภาพทางกาย (functionality assessments) ก่อนที่จะจ้างผู้ดูแลที่เป็นชาวต่างชาติ โดยการแก้ไขข้อจำกัดนี้จะดำเนินการในเดือนกันยายน 2567 ซึ่งจะเอื้อประโยชน์กับประชาชนราว 55,000 คน ไต้หวันเป็นหนึ่งในประเทศที่มีสังคมผู้สูงอายุขยายตัวรวดเร็วที่สุดในโลก และอัตราการเกิดลดลงแตะระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ โดยนับจนถึงสิ้นเดือนมีนาคมปีนี้ ไต้หวันมีจำนวนผู้สูงอายุตั้งแต่ 80 ปีขึ้นไปอยู่ที่ 910,000 คน ซึ่งร้อยละ 41.7 ในจำนวนนี้เป็นผู้พิการทางใดทางหนึ่ง

ที่มา: National Development Council (Taiwan), Trading economics
เรียบเรียงโดย: กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

สถานการณ์กำลังแรงงานของญี่ปุ่น (Labour Force in Japan)

Highlight สถานะเศรษฐกิจ

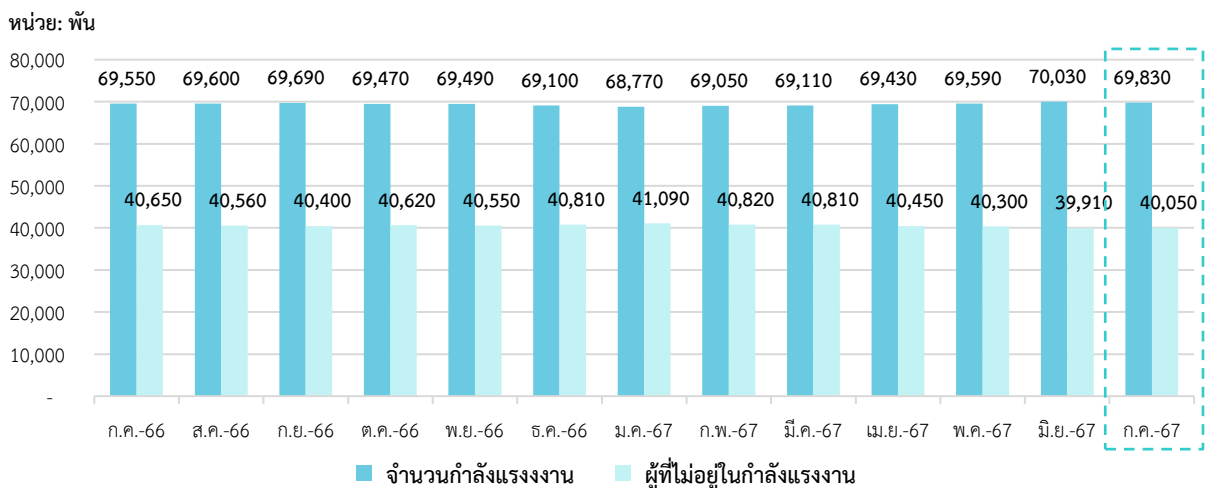
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศญี่ปุ่น ในไตรมาสที่ 2 ปี 2567 หดตัวร้อยละ (-1.0) เป็นผลจากการเติบโตในระดับต่ำและความอ่อนแอของทั้งภาคการผลิต และการส่งออกที่ต้องเผชิญกับสงครามการค้าที่รุนแรง ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปรับตัวเพิ่มขึ้นอยู่ที่ 108.60 จากในเดือนก่อนหน้า สาเหตุหลักมาจากการทยอยยกเลิกมาตรการอุดหนุนของรัฐบาลที่เคยช่วยลดค่าสาธารณูปโภค ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) ปรับตัวลดลงจากเดือนที่ผ่านมา โดยอยู่ที่ระดับ 49.1 เป็นผลจากการหดตัวของผลผลิต และการลดลงอย่างมากของคำสั่งซื้อใหม่ มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์อาหาร การเกษตร ป่าไม้ และประมง ในช่วงครึ่งแรกของปี 2567 ลดลงร้อยละ 1.8 จากปีก่อน เนื่องจากยอดส่งออกไปยังจีนลดลงจากการที่จีนห้ามนำเข้าอาหารทะเลทั้งหมดจากญี่ปุ่นหลังจากรัฐบาลญี่ปุ่นปล่อยน้ำปนเปื้อนกับนมผงที่ผ่านการบำบัดแล้วออกจากโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ฟูกูชิมะ ไดอิจิ ลงสู่มหาสมุทรแปซิฟิก ญี่ปุ่นได้ตัดสินใจที่จะใช้กฎระเบียบการค้าต่างประเทศกับอุปกรณ์การผลิตชิป ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการรักษาห่วงโซ่อุปทานให้มีเสถียรภาพ สอดคล้องกับความพยายามของญี่ปุ่นในการฟื้นฟูกำลังการผลิตในการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ ซึ่งเป็นเสาหลักของกลยุทธ์ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

Highlight สถานะด้านแรงงาน

1. สถานการณ์กำลังแรงงานของญี่ปุ่น (Labour Force)

ประชากรที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป เดือนกรกฎาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 109.88 ล้านคน ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา โดยแบ่งออกเป็น 1) กำลังแรงงาน ประมาณ 69.83 ล้านคน (ร้อยละ 63.55 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ประมาณ 67.95 ล้านคน และผู้ว่างงาน ประมาณ 1.88 ล้านคน และ 2) ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 40.05 ล้านคน (ร้อยละ 36.45 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) (แผนภาพ 17 และ 18)

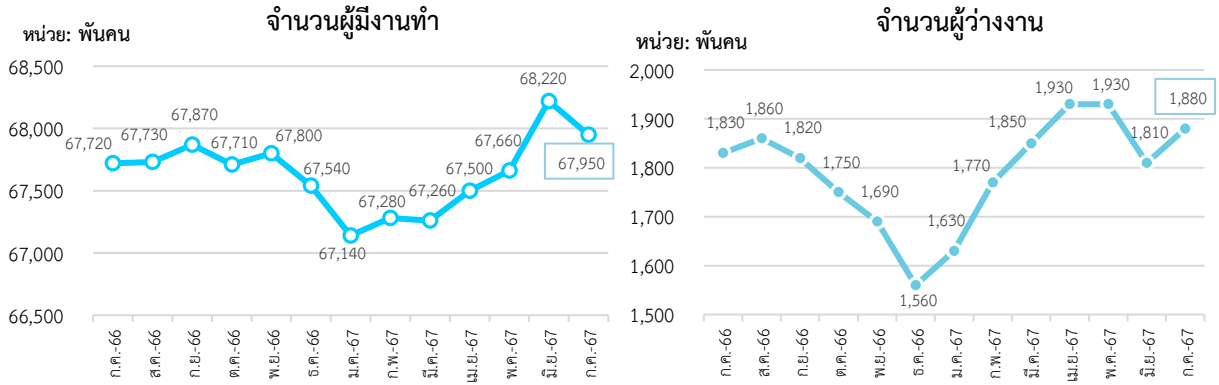
แผนภาพ 17: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour force and People not in the labour force)

ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 18: จำนวนผู้มีงานทำและการจ้างงานของผู้มีงานทำ

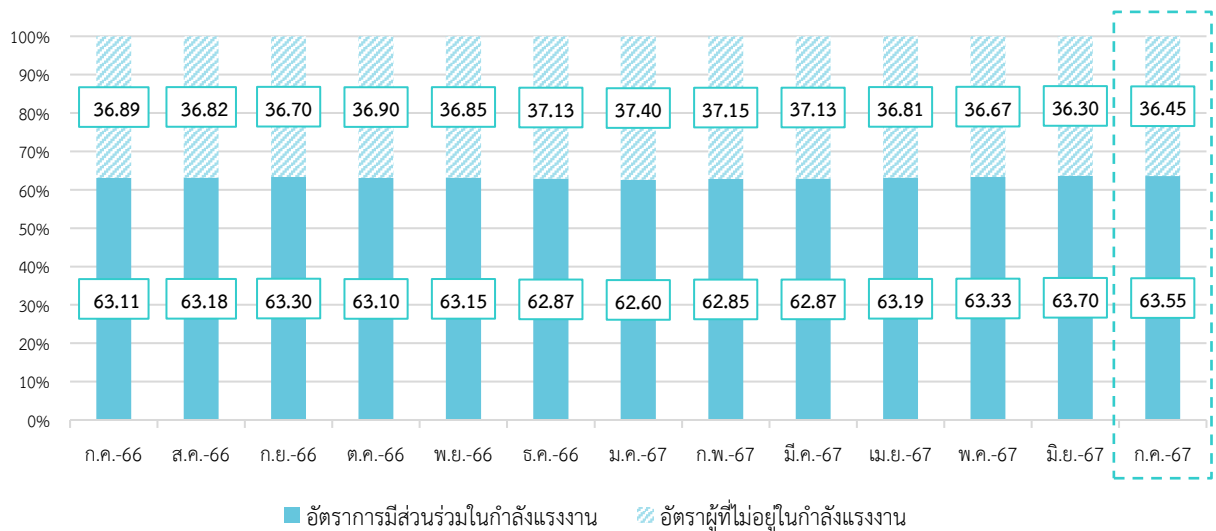
ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เดือนกรกฎาคม 2567 อยู่ที่ร้อยละ 63.55 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากมีประชากรวัยทำงานอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 100 คน จะเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 64 คน สำหรับอัตราผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 36.45 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 19)

แผนภาพ 19: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate and Outside Labour Force Rate)

อัตรา (%)

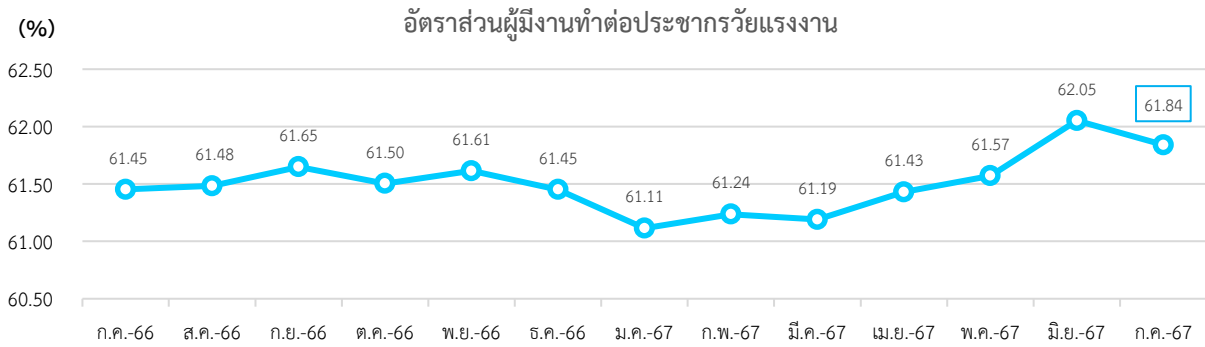
ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. สถานการณ์การจ้างงานของผู้มีงานทำ (Employment Situation)

ผู้มีงานทำ เดือนกรกฎาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 67.95 ล้านคน โดยคิดเป็นอัตราส่วนผู้มีงานทำ ต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป (จำนวน 109.88 ล้านคน) อยู่ที่ร้อยละ 61.84 ทั้งนี้ จำนวนผู้มีงานทำลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (%MoM) คิดเป็นร้อยละ (-0.40) และเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (%YoY) คิดเป็นร้อยละ 0.34 (แผนภาพ 20)

แผนภาพ 20: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employment to Population Ratio)

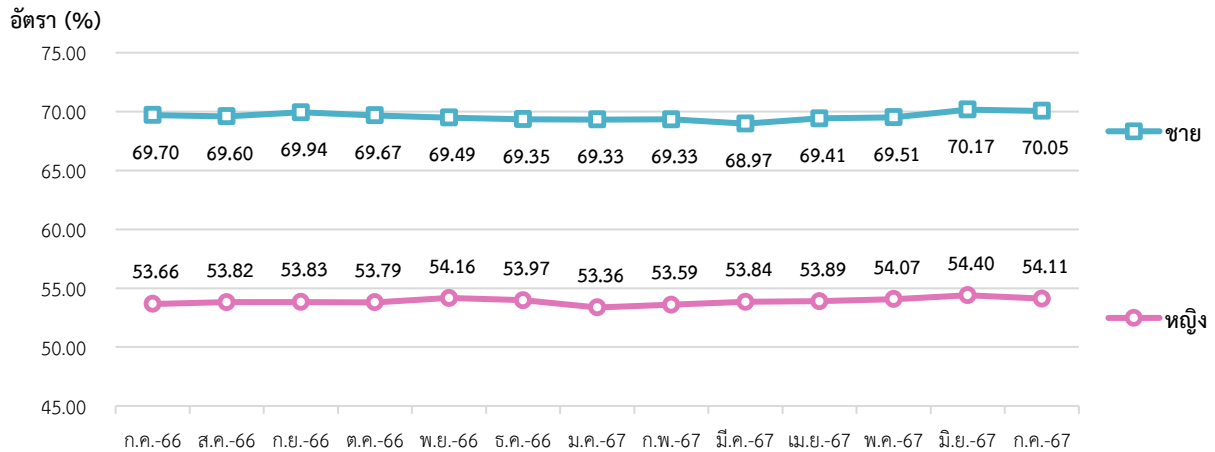

ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกตามเพศ อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 70.05 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา และเพศหญิง อยู่ที่ร้อยละ 54.11 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมาเช่นเดียวกัน (แผนภาพ 21)

แผนภาพ 21: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน จำแนกตามเพศ (Employment to Population Ratio by Sex)

ที่มา: National Statistics of Japan

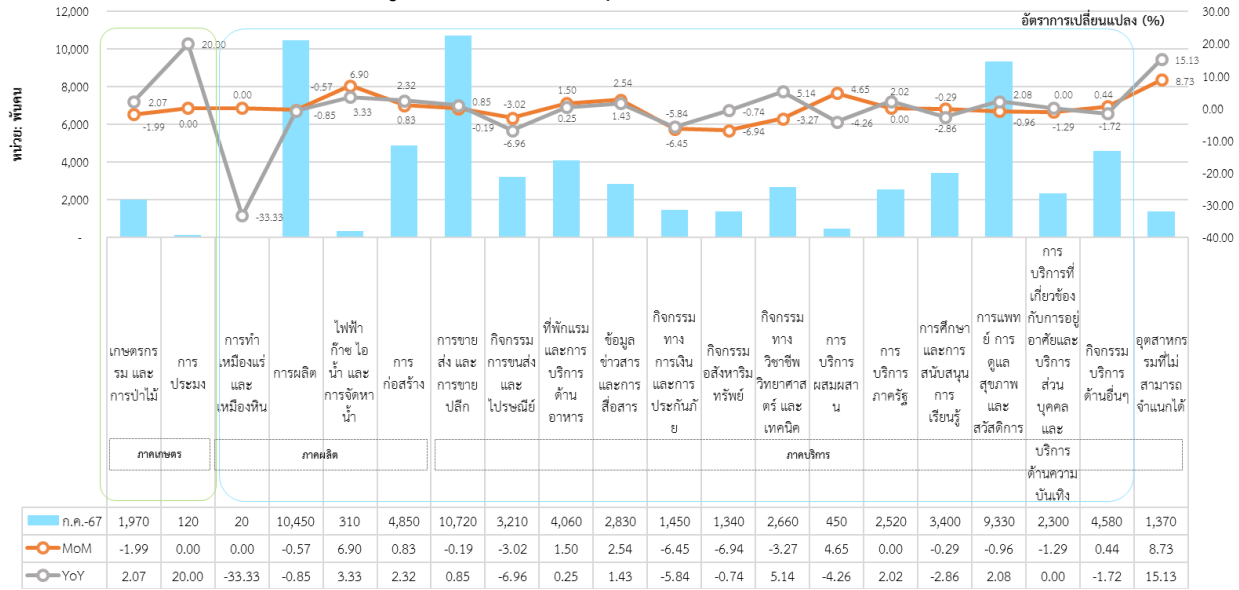
หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม เดือนกรกฎาคม 2567 ประกอบด้วย 1) ผู้มีงานทำในภาคเกษตร ประมาณ 2.09 ล้านคน และ 2) ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร ประมาณ 65.86 ล้านคน โดยคิดเป็นร้อยละ 3.08 และ 96.92 ของผู้มีงานทำทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่การจ้างงานมีการขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (%MoM) ได้แก่ ไฟฟ้า ก๊าซ ioni และการจัดการน้ำ (ร้อยละ 6.09) การบริการผสมผสาน (ร้อยละ 4.65) และข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (ร้อยละ 2.54) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่การจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (ร้อยละ -6.94) กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (ร้อยละ -6.45) และกิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค (ร้อยละ -3.27) (แผนภาพ 22)

สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (%YoY) ได้แก่ การประมง (ร้อยละ 20.00) กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค (ร้อยละ 5.14) และไฟฟ้า ก๊าซ ioni และการจัดการน้ำ (ร้อยละ 3.33) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน (ร้อยละ -33.33) กิจกรรมการขนส่งและไปรษณีย์ (ร้อยละ -6.96) และกิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย (ร้อยละ -5.84) (แผนภาพ 22)

แผนภาพ 22: จำนวนผู้จ้างงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม (Employed Person by Industry)

ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

: การบริการผสมผสาน (COMPOUND SERVICES) ได้แก่ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบริการไปรษณีย์ (POSTAL SERVICES) และสมาคมสหกรณ์ (COOPERATIVE ASSOCIATIONS)

3. สถานการณ์การว่างงานของญี่ปุ่น (Unemployment)

จำนวนผู้ว่างงาน เดือนกรกฎาคม 2567 ประมาณ 1.88 ล้านคน

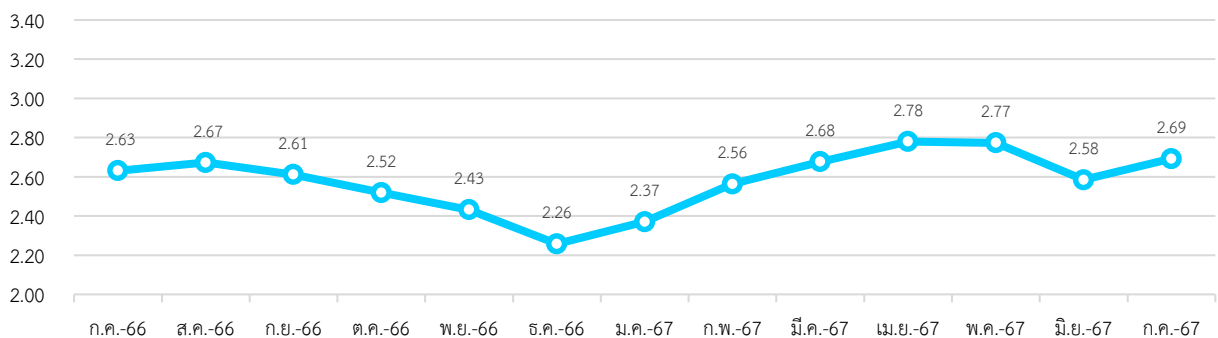
- %MoM (กรกฎาคม 2567 เทียบกับ มิถุนายน 2567) 3.87 %

- %YoY (กรกฎาคม 2567 เทียบกับ กรกฎาคม 2566) 2.73 %

เดือนกรกฎาคม 2567 มีผู้ว่างงาน ประมาณ 1.88 ล้านคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 2.69 โดยอัตราการว่างงานของเดือนนี้เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมาที่อยู่ที่ร้อยละ 2.58 ทั้งนี้ จำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 3.87 และเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 2.73 (แผนภาพ 23 และ 24)

แผนภาพ 23: อัตราการว่างงานของญี่ปุ่น (Unemployment Rate)

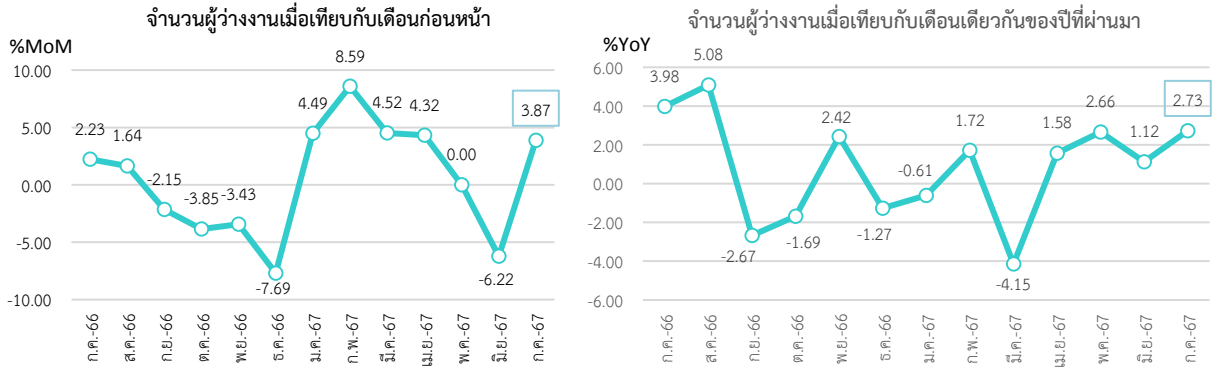
อัตราการว่างงาน (%)

ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 24: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของญี่ปุ่น

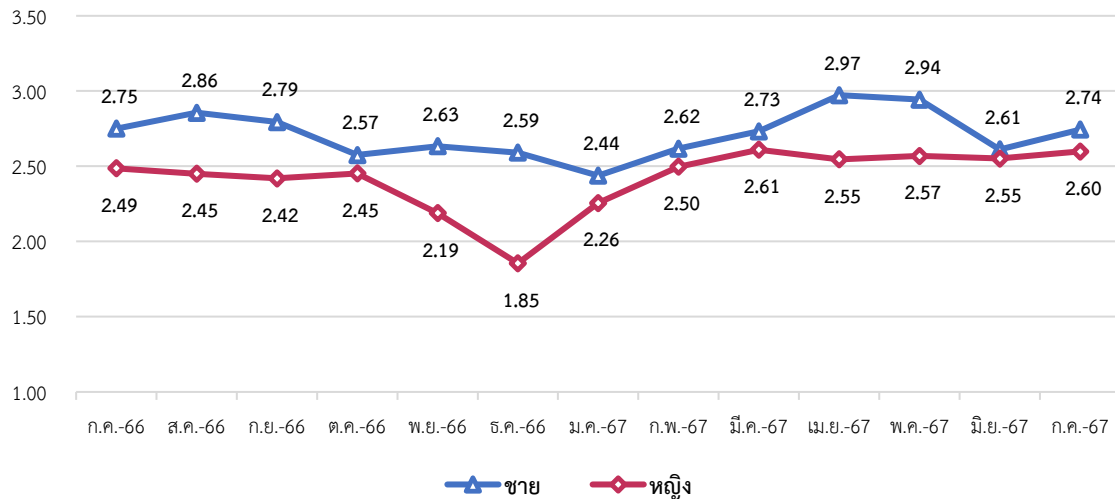
ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกอัตราการว่างงานตามเพศ พบว่า เพศชายมีอัตราว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.74 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิง อัตราว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 2.60 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมาเช่นเดียวกัน (แผนภาพ 25)

แผนภาพ 25: อัตราการว่างงานของญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ (Unemployment Rate by Sex)

อัตราว่างงาน (%)

ที่มา: National Statistics of Japan

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. ค่าจ้างขั้นต่ำของญี่ปุ่น

พระราชบัญญัติค่าจ้างขั้นต่ำ พ.ศ. 2502 (Minimum Wage Act. 1959) ระบุว่า การกำหนดหรือทบทวนอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ ญี่ปุ่น หรือหัวหน้าสำนักงานแรงงานจังหวัด โดยสามารถรับฟังความคิดเห็นประกอบการพิจารณาจากสภาค่าจ้างกลาง (Central Minimum Wage Council) และสภาค่าจ้างจังหวัด (Local Minimum Wage Council) (องค์ประกอบของสภา ได้แก่ ผู้แทนลูกจ้าง ผู้แทนนายจ้าง และบุคคลที่ยอมรับจากสังคมในสัดส่วนที่เท่าเทียมกัน) จากนั้นจะเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (นายจ้าง - ลูกจ้าง) แสดงความคิดเห็น กรณีมีคำร้องคัดค้าน กระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ หรือสำนักงานแรงงานจังหวัดจะต้องหาเหตุผลต่อคำร้องคัดค้านนั้น ๆ จากสภาค่าจ้างกลางและสภาค่าจ้างจังหวัด แล้วรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการญี่ปุ่น หรือหัวหน้าสำนักงานแรงงานจังหวัดจึงจะตัดสินใจกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดของญี่ปุ่นจะพิจารณาโดยใช้ข้อมูล สถิติและผลการสำรวจหลายอย่างประกอบกัน โดยพิจารณา 3 ประเด็นหลักในจังหวัด (มาตรา 9 ของ พระราชบัญญัติค่าจ้างขั้นต่ำ) คือ 1) ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพของลูกจ้าง 2) ค่าจ้างของลูกจ้างที่ทำงานในประเภทงานที่คล้ายกัน 3) ความสามารถในการจ่ายค่าจ้างของนายจ้างกิจการทั่ว ๆ ไป โดยในทางปฏิบัติอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมงของจังหวัดมีการเสนอพิจารณาและประกาศทุกปี ปีละ 1 ครั้ง โดยกระทรวงสาธารณสุข แรงงานและสวัสดิการญี่ปุ่น (ประกาศช่วงเดือนสิงหาคมของทุกปีและเริ่มบังคับใช้ช่วงเดือนตุลาคมในปีเดียวกัน)

ที่ประชุมคณะอนุกรรมการกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการญี่ปุ่น มีมติเห็นชอบการปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำเฉลี่ยทั่วประเทศในปีงบประมาณ 2568 โดยเพิ่มขึ้นจาก 1,004 เยนต่อชั่วโมง เป็น 1,054 เยนต่อชั่วโมง หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.98 ซึ่งเป็นการปรับเพิ่มขึ้นติดต่อกันเป็นปีที่ 22 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2567

ที่มา: สำนักงานแรงงานในประเทศญี่ปุ่น

5. สถานการณ์เศรษฐกิจประเทศญี่ปุ่นเดือนกรกฎาคม 2567

- **ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศญี่ปุ่น ในไตรมาสที่ 2 ปี 2567 หดตัวร้อยละ (-1.0)** เป็นผลจากการเติบโตในระดับต่ำและความอ่อนแอของทั้งภาคการผลิต และการส่งออกที่ต้องเผชิญกับสงครามการค้าที่รุนแรง แต่อย่างไรก็ตามการบริโภคภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้นจากค่าจ้างที่ฟื้นตัวและเงินเฟ้อที่ชะลอตัว รวมถึงการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคบริการโดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยว

- **ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปรับตัวเพิ่มขึ้น อยู่ที่ 108.60** จากในเดือนก่อนหน้าที่ 108.20 สาเหตุหลักมาจากการทยอยยกเลิกมาตรการอุดหนุนของรัฐบาลที่เคยช่วยลดค่าสาธารณูปโภค

- **ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) ปรับตัวลดลงจากเดือนที่ผ่านมา โดยอยู่ที่ระดับ 49.1** เป็นผลจากการหดตัวของผลผลิต และการลดลงอย่างมากของคำสั่งซื้อใหม่ ในส่วนของต้นทุนการผลิตเร่งตัวสูงขึ้นจากค่าจ้างแรงงาน การผลิต การขนส่ง และค่าเชื้อเพลิงที่เพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตามในส่วนของงานจ้างงานกลับปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น

- **จำนวนประชากรชาวญี่ปุ่นลดลงมากกว่า 861,000 คน** สู่ระดับ 121.6 ล้านคนในรอบปีจนถึงวันที่ 1 มกราคม 2567 ซึ่งถือเป็นการลดลงติดต่อกันเป็นปีที่ 15 แม้ว่าจำนวนประชากรชาวต่างชาติเพิ่มขึ้นร้อยละ 11 ซึ่งมีจำนวนเกินกว่า 3 ล้านคนเป็นครั้งแรก แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะชดเชยจำนวนประชากรชาวญี่ปุ่นที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้จำนวนประชากรโดยรวมในญี่ปุ่นลดลงร้อยละ 0.4 ส่งผลกระทบกับปัญหาการขาดแคลนแรงงานเป็นอย่างมาก ถึงแม้ว่าอัตราการว่างงานในญี่ปุ่นจะอยู่ต่ำกว่าร้อยละ 3 อย่างต่อเนื่อง ซึ่งต่ำที่สุดในบรรดาประเทศพัฒนาแล้ว แต่ธุรกิจจำนวนมากกำลังเผชิญกับการขาดแคลนแรงงานอย่างรุนแรง เช่น มีตำแหน่งงานเกือบ 3 ตำแหน่งสำหรับผู้หางานทุก 1 คนในภาคบริการ หรือการขาดแคลนแรงงานเป็นจำนวนมากในภาคการก่อสร้าง ทั้งนี้ พบว่ามีบริษัท 260 แห่งล้มละลายในปี 2566 เนื่องจากมีพนักงานไม่เพียงพอที่จะดำเนินงานต่อไปได้

- **มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์อาหาร การเกษตร ป่าไม้ และประมง ในช่วงครึ่งแรกของปี 2567 ลดลงร้อยละ 1.8** จากปีก่อนหน้าอยู่ที่ 7.013 แสนล้านเยน (4.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) ซึ่งนับเป็นการลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ปี เนื่องจากยอดส่งออกไปยังจีนลดลง จากการที่จีนห้ามนำเข้าอาหารทะเลทั้งหมดจากญี่ปุ่น หลังจากรัฐบาลญี่ปุ่นปล่อยน้ำปนเปื้อนกัมมันตรังสีที่ผ่านการบำบัดแล้วออกจากโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ฟูกูชิมะ ไดอิจิลงสู่มหาสมุทรแปซิฟิก ซึ่งมูลค่าการส่งออกไปยังจีนลดลง 43.8% อยู่ที่ 7.84 หมื่นล้านเยน โดยยอดการส่งออกหอยเชลล์ลดลงเหลือศูนย์จาก 2.23 หมื่นล้านเยนในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า

- **สภาพอากาศที่ร้อนจัด ส่งผลต่อความต้องการทำประกันโรคลมแดด** หลายพื้นที่ในญี่ปุ่นมีอุณหภูมิสูงเกิน 40 องศาเซลเซียส กรมอุตุนิยมวิทยาต้องออกประกาศเตือนภัยโรคลมแดดและภาวะคลื่นความร้อนรุนแรง โดยแนะนำให้ประชาชนหลีกเลี่ยงพื้นที่กลางแจ้ง ซึ่งในวันที่ 28 กรกฎาคม 2567 มีผู้ป่วยรวมกว่า 12,000 คน

เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลด้วยอาการที่เกี่ยวข้องกับความร้อน โดยบริษัทประกันต่างแข่งขันกันเสนอแพ็คเกจที่มีความยืดหยุ่นกว่าประกันทั่วไป ลูกค้าสามารถซื้อได้ง่ายผ่านแอปพลิเคชันมือถือ และสามารถเลือกทำประกันรายวันสำหรับงานกลางแจ้งได้ด้วย เช่น คอนเสิร์ตหรืองานกีฬา บริษัทลูกแห่งหนึ่งในเครือสุมิโตโม โไลฟ์ อินซัวรันซ์ (Sumitomo Life Insurance) เปิดขายประกันโรคลมแดดทุกฤดูร้อนมาตั้งแต่ปี 2565 ปีนี้ยอดขายทะลุ 100,000 ฉบับ เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2567 ซึ่งในรอบ 10 วัน ระหว่างวันที่ 16 - 25 กรกฎาคม 2567 สามารถขายเพิ่มได้มากถึง 30,000 ฉบับ

- ญีปุ่นเสนอขึ้นเงินเดือนข้าราชการร้อยละ 2.76 มากสุดในรอบ 32 ปี หวังแก้ปัญหาขาดแรงงานสำนักงานบุคลากรแห่งชาติของญี่ปุ่นได้แนะนำให้ปรับฐานเงินเดือนข้าราชการขึ้นร้อยละ 2.76 โดยเฉลี่ยต่อเดือนสำหรับปีงบประมาณ 2567 ซึ่งจะเป็นการปรับขึ้นเงินเดือนมากที่สุดนับตั้งแต่ปี 2535 และโดยรวมแล้วคาดว่าค่าจ้างข้าราชการจะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 4.4 ตามข้อเสนอนี้ โดยหวังว่าการปรับขึ้นเงินเดือนจะช่วยกระตุ้นการใช้จ่ายของผู้บริโภค สำนักงานฯ ยังได้เสนอการปรับขึ้นเงินเดือนเริ่มต้นครั้งใหญ่ให้กับข้าราชการพลเรือนทั่วประเทศ ซึ่งบ่งชี้ว่าการสรรหาบุคลากรมีความยากลำบากมากขึ้น ขณะที่ญี่ปุ่นยังคงประสบปัญหาขาดแคลนแรงงาน โดยสำนักงานฯ แนะนำให้ปรับขึ้นเงินเดือนร้อยละ 14.6 สำหรับพนักงานใหม่ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี เมื่อเทียบกับการปรับขึ้นร้อยละ 6 ในปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ ประชากรญี่ปุ่นที่ลดลงและมีอายุมากขึ้นนั้นทำให้เกิดการแข่งขันระหว่างนายจ้างเพื่อสรรหาคนรุ่นใหม่ที่มีความสามารถ โดยรายงานของสำนักงานฯ เมื่อเดือนมีนาคม 2567 ระบุว่า ในฤดูใบไม้ผลิปีนี้ จำนวนบัณฑิตใหม่ที่สมัครงานภาครัฐมีจำนวนต่ำที่สุดนับตั้งแต่ปี 2555

- ญีปุ่นได้ตัดสินใจที่จะใช้กฎระเบียบการค้าต่างประเทศกับอุปกรณ์การผลิตชิป ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการรักษาห่วงโซ่อุปทานให้มีเสถียรภาพ ปัจจุบันนักลงทุนต่างชาติจำเป็นต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าเมื่อลงทุนโดยตรงในอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตชิป รวมถึงการเข้าซื้อหุ้นร้อยละ 1 หรือมากกว่าในบริษัทจดทะเบียนหรือซื้อหุ้นในบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ โดยมาตรการใหม่นี้มุ่งเป้าลดความเสี่ยงของการรั่วไหลของเทคโนโลยี และป้องกันไม่ให้เทคโนโลยีเชิงพาณิชย์ถูกนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางทหาร การตัดสินใจดังกล่าวสอดคล้องกับความพยายามของญี่ปุ่นในการฟื้นฟูกำลังการผลิตในการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ ซึ่งเป็นเสาหลักของกลยุทธ์ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ โดยในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ญี่ปุ่นได้จัดสรรงบประมาณไว้แล้วประมาณ 4 ล้านล้านเยน (2.69 หมื่นล้านดอลลาร์) เพื่อฟื้นฟูอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์และส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล อีกทั้งรัฐบาลกำลังร่างกฎหมายฉบับใหม่เพื่อส่งเสริมการลงทุนในการผลิตชิปในประเทศเพิ่มเติม

ที่มา: Trading Economics, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

เรียบเรียงโดย: กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

สถานการณ์กำลังแรงงานของเกาหลีใต้ (Labour Force in Republic of Korea)

Highlight สภาวะเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเกาหลีใต้ (GDP) ไตรมาสที่ 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 2.30 ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา เป็นผลจากรายจ่ายการบริโภคของภาคเอกชนลดลง การลงทุนด้านการก่อสร้างหดตัว และการลงทุนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกลดลง ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้า อยู่ที่ 114.13 เป็นผลมาจากราคาผลผลิตเกษตรที่สูงขึ้น โดยเฉพาะผลไม้ ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) ลดลงเล็กน้อยจากเดือนก่อนหน้าอยู่ที่ 51.40 ผลจากประสิทธิภาพของผู้จัดจำหน่ายที่ลดลง จากปัญหาการขนส่งในทะเลแดง และเงินแผ่นดินใหญ่ เนื่องจากปัญหาความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ การส่งออกของเกาหลีใต้เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9 ในเดือนกรกฎาคม 2567 อยู่ที่ 5.749 หมื่นล้านดอลลาร์ ส่วนการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.5 ในเดือนกรกฎาคม 2567 อยู่ที่ 5.388 หมื่นล้านดอลลาร์ เกาหลีใต้มีผู้สูงอายุ 65 ปีขึ้นไปจำนวนกว่า 10 ล้านคน ทำให้เกาหลีใต้เข้าใกล้การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอด (super-aged society)

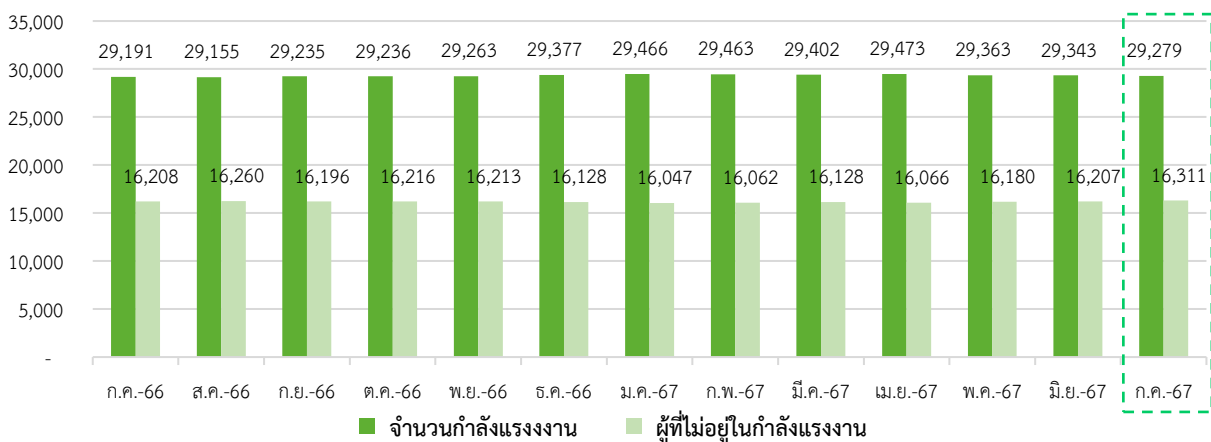
Highlight สภาวะด้านแรงงาน

1. สถานการณ์กำลังแรงงานของเกาหลีใต้ (Labour Force)

ประชากรที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป เดือนกรกฎาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 45.59 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา โดยแบ่งออกเป็น 1) กำลังแรงงาน ประมาณ 29.28 ล้านคน (ร้อยละ 64.22 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ประมาณ 28.55 ล้านคน และผู้ว่างงาน ประมาณ 0.73 ล้านคน และ 2) ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 16.31 ล้านคน (ร้อยละ 35.78 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) (แผนภาพ 26 และ 27)

แผนภาพ 26: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour force and People not in the labour force)

หน่วย: พันคน

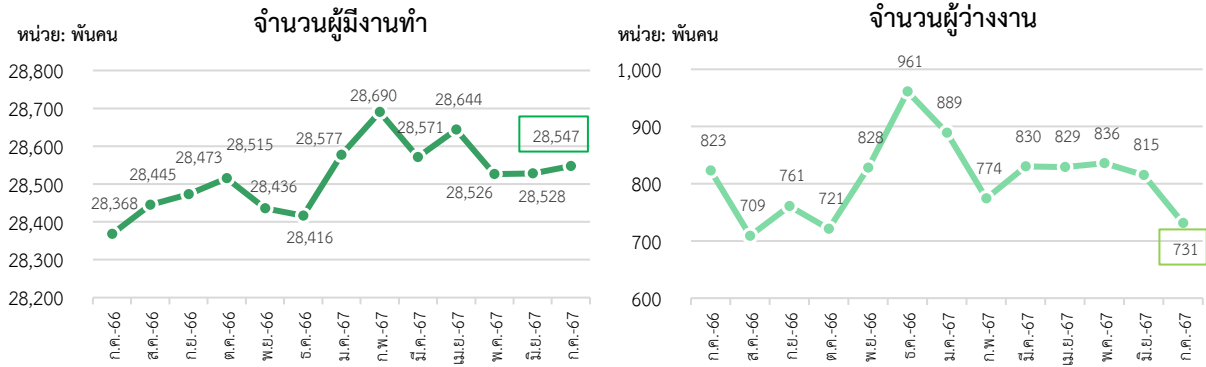

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 27: จำนวนผู้มีงานทำและจำนวนผู้ว่างงานของเกาหลีใต้

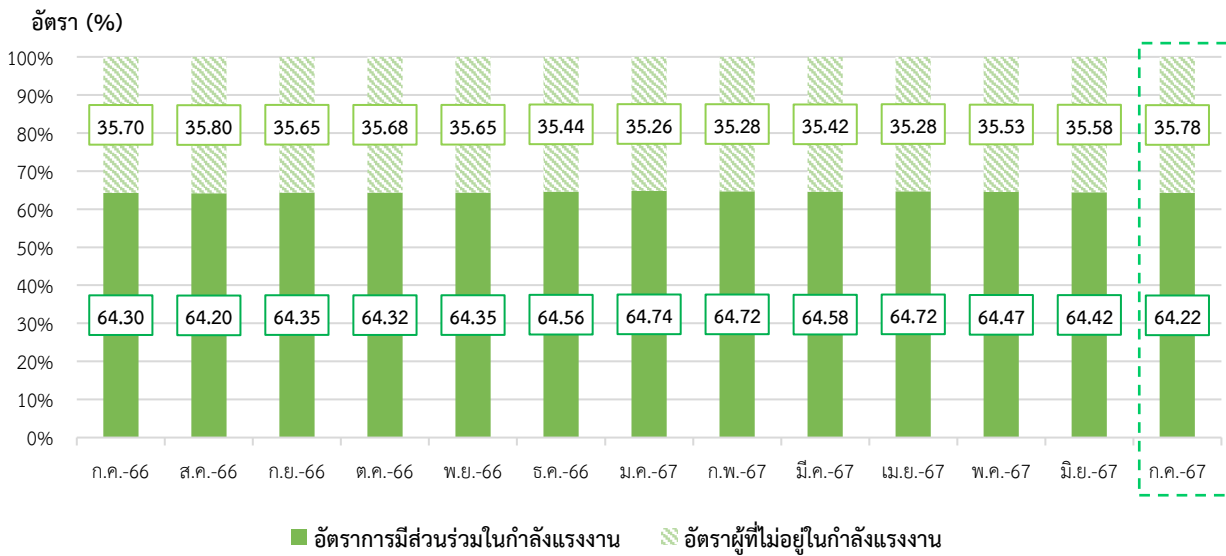

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เดือนกรกฎาคม 2567 อยู่ที่ร้อยละ 64.22 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากมีประชากรวัยทำงานอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 100 คน จะเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 64 คน สำหรับอัตราผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 35.78 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 28)

แผนภาพ 28: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate and Outside Labour Force Rate)

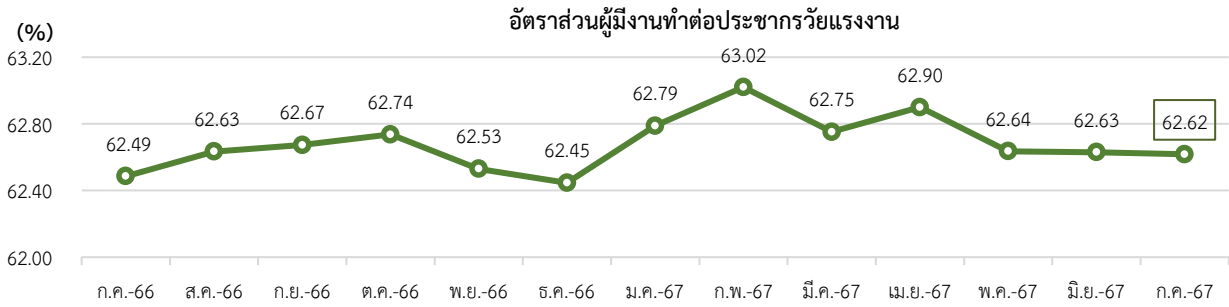
ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. สถานการณ์การจ้างงานของเกาหลีใต้ (Employment Situation)

ผู้มีงานทำ เดือนกรกฎาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 28.55 ล้านคน คิดเป็นอัตราส่วนผู้มีงานทำ ต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป (จำนวน 45.59 ล้านคน) อยู่ที่ร้อยละ 62.62 ทั้งนี้ จำนวนผู้มีงานทำ เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ 0.07 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.63 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา (แผนภาพ 29)

แผนภาพ 29: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน (Employment to Population Ratio)

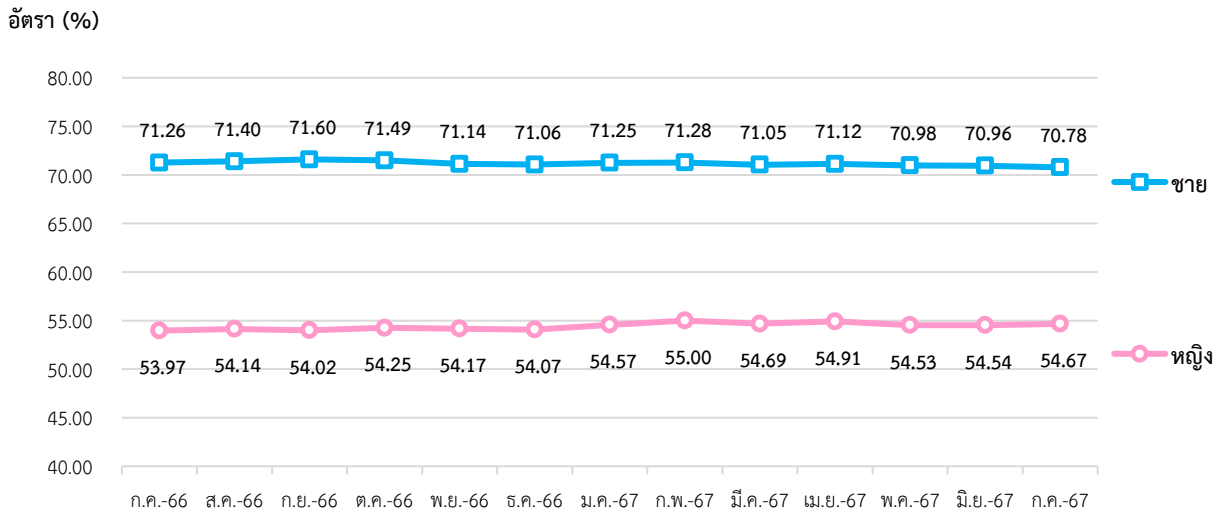

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกตามเพศ อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 70.78 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 54.67 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 30)

แผนภาพ 30: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน จำแนกตามเพศ (Employment to Population Ratio by Sex)

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม เดือนกรกฎาคม 2567 ประกอบด้วย 1) ผู้มีงานทำในภาคเกษตร ประมาณ 1.47 ล้านคน และ 2) ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร ประมาณ 27.08 ล้านคน โดยคิดเป็นร้อยละ 5.16 และ 94.84 ของผู้มีงานทำทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (%MoM) ได้แก่ กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล (ร้อยละ 2.60) ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ (ร้อยละ 2.25) การศึกษา (ร้อยละ 2.15) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมขององค์กรระหว่างประเทศ (ร้อยละ -6.67) การจัดหาสินค้า การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย (ร้อยละ -3.57) และกิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ (ร้อยละ -2.67) (แผนภาพ 31)

สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา (%YoY) ได้แก่ กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล (ร้อยละ 8.22) ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร (ร้อยละ 7.78) และไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ (ร้อยละ 5.81) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน (ร้อยละ -12.50) และการจัดหาสินค้า การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย (ร้อยละ -8.16) (แผนภาพ 31)

แผนภาพ 31: จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม (Employed Person by Industry)

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

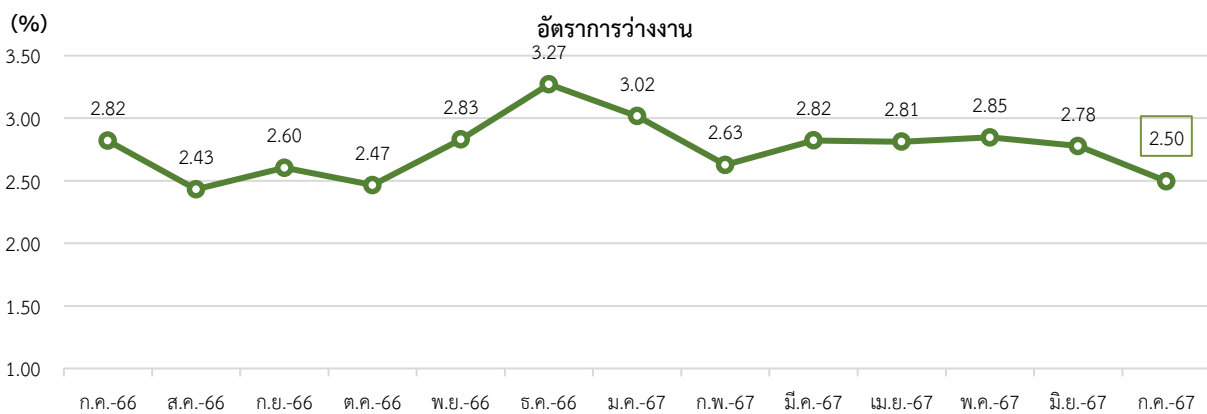
หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

3. สถานการณ์การว่างงานของเกาหลีใต้ (Unemployment)

จำนวนผู้ว่างงาน เดือนกรกฎาคม 2567 ประมาณ 7.31 แสนคน
 - %MoM (กรกฎาคม 2567 เทียบกับ มิถุนายน 2567) -10.31 %
 - %YoY (กรกฎาคม 2567 เทียบกับ กรกฎาคม 2566) -11.18 %

เดือนกรกฎาคม 2567 มีผู้ว่างงาน ประมาณ 7.31 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 2.50 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้ จำนวนผู้ว่างงานลดลงจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ -10.31 และลดลงเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมาเช่นเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ -11.18 (แผนภาพ 32 และ 33)

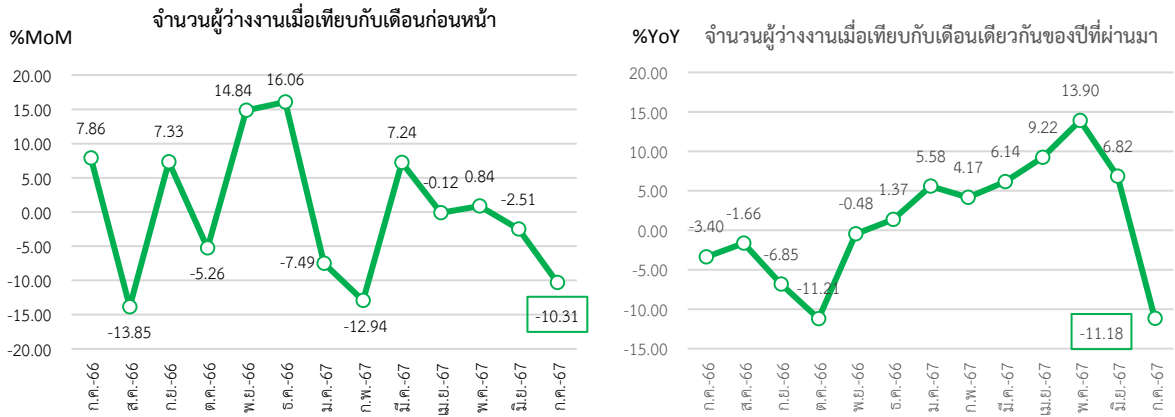
แผนภาพ 32: อัตราการว่างงานของเกาหลีใต้ (Unemployment Rate)

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 33: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของเกาหลีใต้

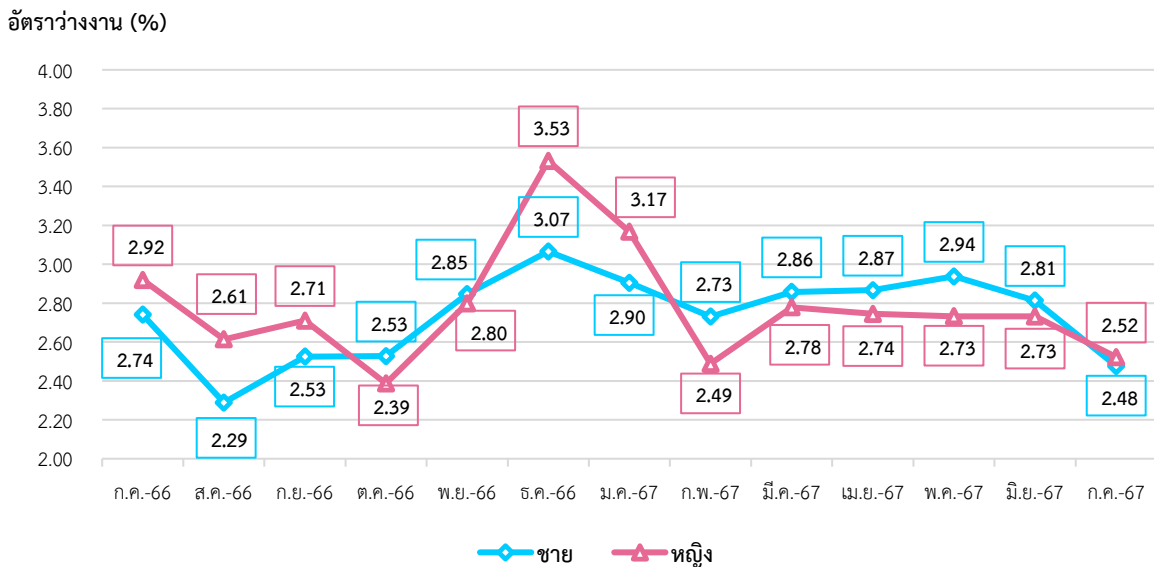

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกอัตราการว่างงานตามเพศ พบว่า เพศชายมีอัตราว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.48 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิงมีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.52 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมาเช่นเดียวกัน (แผนภาพ 34)

แผนภาพ 34: อัตราการว่างงานของเกาหลีใต้ จำแนกตามเพศ (Unemployment Rate by Sex)

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. ค่าจ้างขั้นต่ำของเกาหลีใต้

ค่าจ้างขั้นต่ำในเกาหลีใต้ ถูกกำหนดโดยคณะกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำ ภายใต้การดำเนินงานของกระทรวงแรงงาน (Ministry of Employment and labor) โดยมีคณะกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำ จำนวน 27 คน ตัวแทนฝ่ายลูกจ้างและนายจ้างจำนวนฝ่ายละ 9 คน และตัวแทนจากเจ้าหน้าที่และนักวิชาการจำนวน 9 คน กรรมการค่าจ้างขั้นต่ำจะดำเนินการทบทวนและตัดสินใจกำหนดระดับค่าจ้างขั้นต่ำใหม่ในทุกปี ร่วมปรึกษาค่าจ้างขั้นต่ำ ทบทวนการจำแนกค่าจ้างแต่ละประเภทตามความเหมาะสม คำนึงถึงและเสนอแนวคิดสำหรับการพัฒนาระบบค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งวัตถุประสงค์ของกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำ คือ การมีส่วนร่วมช่วยสนับสนุนในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยการประกันระดับค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับแรงงานและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานในประเทศ

กระทรวงแรงงานของเกาหลีใต้ มีมติปรับอัตราค่าแรงงานขั้นต่ำรายชั่วโมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 ในปี 2567 โดยกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมงอยู่ที่ 9,860 วอน สำหรับลูกจ้างที่ทำงาน 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ค่าจ้างขั้นต่ำรายเดือนในปี 2567 จะอยู่ที่ 2,060,740 วอน ค่าจ้างขั้นต่ำจำนวนนี้เพิ่มขึ้นจากเดิม 240 วอน จาก 9,620 วอน เป็น 9,860 วอน มีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567

ที่มา: Minimum Wage Commission Republic of Korea, Ministry of Employment and Labor (Republic of Korea)

5. สถานการณ์เศรษฐกิจของเกาหลีใต้เดือนกรกฎาคม 2567

- **ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเกาหลีใต้ ไตรมาสที่ 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 2.30** ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา เป็นผลจากรายจ่ายการบริโภคของภาคเอกชนลดลงเนื่องจากรายจ่ายด้านสินค้าลดลง แม้ว่ารายจ่ายด้านบริการจะเพิ่มขึ้น การบริโภคของรัฐบาลเพิ่มขึ้นโดยหลักแล้วเกิดจากรายจ่ายด้านสินค้าที่เพิ่มขึ้น การลงทุนด้านการก่อสร้างหดตัว เนื่องจากการก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัยและวิศวกรรมโยธาลดลง การลงทุนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกลดลง ซึ่งขับเคลื่อนโดยการลงทุนด้านเครื่องจักรที่ลดลง แม้จะมีการลงทุนด้านอุปกรณ์ขนส่งเพิ่มขึ้น การส่งออกเพิ่มขึ้น เนื่องมาจากการส่งออกยานยนต์และผลิตภัณฑ์เคมีขยายตัว การนำเข้าเพิ่มขึ้น เนื่องมาจากการนำเข้าน้ำมันดิบและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมเพิ่มขึ้นเป็นหลัก

- **ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ปรับตัวเพิ่มขึ้นอยู่ที่ 114.13** จากเดือนก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ 113.84 เป็นผลจากราคาผลผลิตเกษตรที่สูงขึ้น โดยเฉพาะผลไม้ ในบรรดารายการสินค้าสำคัญ ราคาแอปเปิลพุ่งขึ้นร้อยละ 39.6 และราคาลูกแพร์พุ่งสูงถึงร้อยละ 154.6 ซึ่งเป็นระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ เกาหลีใต้กำลังประสบกับปัญหาขาดแคลนผลไม้ เนื่องจากการเก็บเกี่ยวผลผลิตไม่ดีในปีที่แล้วท่ามกลางสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย และคาดว่าราคาที่สูงเช่นนี้จะยังคงดำเนินต่อไปอีกระยะหนึ่ง นอกจากนี้ ราคาผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมพุ่งขึ้นร้อยละ 8.4 เมื่อเทียบเป็นรายปีในเดือนกรกฎาคม 2567 ซึ่งถือเป็นการเพิ่มขึ้นสูงสุดนับตั้งแต่เดือนตุลาคม 2565 โดยราคาที่พุ่งขึ้นดังกล่าวเป็นผลมาจากความไม่แน่นอนของราคาน้ำมันโลกอันเนื่องมาจากวิกฤตการณ์ในตะวันออกกลาง และการที่รัฐบาลปรับลดภาษีน้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์

- **ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) ลดลงเล็กน้อยอยู่ที่ 51.40** จากเดือนก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ 52.00 เป็นผลจากประสิทธิภาพของผู้จัดจำหน่ายที่ลดลง โดยเวลาจัดส่งของซัพพลายเออร์ขยายออกไปมากที่สุดในรอบครึ่งปี จากปัญหาการขนส่งในทะเลแดง และเงินแผ่นดินใหญ่ เนื่องจากปัญหาความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ แต่อย่างไรก็ตาม ทั้งระดับผลผลิต และคำสั่งซื้อใหม่ยังคงขยายตัว การส่งออกยังคงเติบโตเป็นเดือนที่เจ็ดติดต่อกัน บริษัทต่าง ๆ ยังคงเพิ่มจำนวนพนักงานและกิจกรรมการสั่งซื้อ

- **เกาหลีใต้ส่งออกสินค้า ICT เพิ่มขึ้น 28.2% ในช่วงครึ่งแรกของปี 2567** สู่ระดับ 1.0885 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ ยอดส่งออกเซมิคอนดักเตอร์พุ่งขึ้นร้อยละ 49.9 และที่ 6.583 หมื่นล้านดอลลาร์ในช่วง 6 เดือนแรกของปี โดยได้รับแรงหนุนจากการเติบโตอย่างรวดเร็วของปัญญาประดิษฐ์ (AI) ส่วนยอดส่งออกแผงจอแสดงผลเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.6 สู่ระดับ 1.01 หมื่นล้านดอลลาร์ เนื่องจากความต้องการแผงจอแสดงผลสำหรับทีวีและคอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้นอย่างแข็งแกร่ง ขณะที่ยอดส่งออกโทรศัพท์มือถือปรับตัวลดลงร้อยละ 2.8 สู่ระดับ 5.58 พันล้านดอลลาร์ ยอดส่งออกคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงพุ่งขึ้นร้อยละ 35.6 สู่ระดับ 5.99 พันล้านดอลลาร์ แต่ยอดส่งออกอุปกรณ์สื่อสารลดลงร้อยละ 2.9 สู่ระดับ 1.19 พันล้านดอลลาร์ โดยยอดนำเข้าผลิตภัณฑ์ ICT หดตัวลงร้อยละ 0.7 เมื่อเทียบเป็นรายปี อยู่ที่ 6.778 หมื่นล้านดอลลาร์ในช่วงครึ่งแรกของปี ส่งผลให้เกาหลีใต้มียอดเกินดุลการค้าในอุตสาหกรรม ICT อยู่ที่ 4.107 หมื่นล้านดอลลาร์ ยอดนำเข้าชิป และ แผงจอแสดงผลต่างปรับตัวขึ้นในช่วง 6 เดือนแรกของปี สวนทางกับยอดนำเข้าคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์มือถือที่ลดลง

- **เกาหลีใต้มีผู้สูงอายุ 65 ปีขึ้นไปจำนวนเกินกว่า 10 ล้านคน** ทำให้เกาหลีใต้เข้าใกล้การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอด (super-aged society) จำนวนผู้สูงอายุอายุ 65 ปีขึ้นไปที่ขึ้นทะเบียนอย่างเป็นทางการรวมอยู่ที่ 10,000,062 คน (ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติเกาหลี ณ วันที่ 10 กรกฎาคม 2567) คิดเป็นร้อยละ 19.51

ของจำนวนประชากรทั้งหมด 51,269,012 คน แบ่งเป็นผู้ชาย 4,427,682 คน และผู้หญิง 5,572,380 คน ขณะเดียวกันแบ่งเป็นอาศัยอยู่ในเขตมหานครโซลอยู่ที่ 4,489,828 คน และนอกเขตมหานครโซล 5,510,234 คน อนึ่ง เกาหลีใต้เข้าใกล้การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอด ซึ่งหมายถึงประเทศที่มีสัดส่วนประชากรอายุ 65 ปีขึ้นไป มากกว่าร้อยละ 20

- ผู้นำเกาหลีใต้เรียกร้องรัฐบาลท้องถิ่นเปิดรับชาวต่างชาติ แก้ปัญหาวิกฤตประชากร ความร่วมมือของรัฐบาลท้องถิ่นกับรัฐบาลกลางนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมให้ชาวต่างชาติตั้งถิ่นฐานในเกาหลีใต้ เพื่อแก้ไขวิกฤตประชากร รัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นควรดำเนินการมาตรการเชิงรุกเพื่อสนับสนุนให้ชาวต่างชาติตั้งถิ่นฐานและทำงานในเกาหลี เนื่องจากประเทศกำลังเผชิญปัญหาการขาดแคลนประชากรวัยทำงานเพิ่มมากขึ้น ประธานาธิบดียุนเรียกร้องให้มีมาตรการสนับสนุนเพื่อช่วยให้ชาวต่างชาติและนักศึกษาต่างชาติสามารถตั้งถิ่นฐานในเกาหลีใต้ในฐานะสมาชิกชุมชนท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ดีทั่วประเทศ ผู้ถือวีซ่า E-9 สามารถสมัครทำงานเป็นผู้ช่วยในครัวในร้านอาหารที่เสิร์ฟอาหารจีน ญี่ปุ่น และอาหารตะวันตกได้ อีกทั้งนายจ้างในอุตสาหกรรมไม้และเหมืองแร่สามารถรับสมัครจ้างคนงานที่ถือวีซ่า E-9 ได้เช่นกัน ก่อนหน้านี้ รัฐบาลเกาหลีใต้ได้ให้คำมั่นที่จะเพิ่มการออกวีซ่า E-9 เป็น 165,000 ใบ ในปี 2567 ซึ่งเพิ่มขึ้นจาก 120,000 ใบ ในปี 2566 ทั้งนี้ พลเมืองของประเทศต่อไปนี้มีสิทธิ์ยื่นขอวีซ่า E-9 สำหรับภาคเกษตรกรรม, ประมง, การผลิต, การก่อสร้าง, ร้านอาหาร, โรงแรมและรีสอร์ท, ป่าไม้และเหมืองแร่ ได้แก่ บังกลาเทศ, กัมพูชา, จีน, ตีมอร์ตะวันออก, อินโดนีเซีย, คีร์กีซสถาน, ลาว, มองโกเลีย, เมียนมา, เนปาล, ปากีสถาน, ฟิลิปปินส์, ศรีลังกา, ไทย, อุซเบกิสถาน และเวียดนาม

- การส่งออกของเกาหลีใต้เพิ่มขึ้น 13.9% เป็นจำนวนเงิน 5.749 หมื่นล้านดอลลาร์ หลังจากเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1 จากเดือนก่อนหน้า ถือเป็นเติบโตที่เร็วที่สุดนับตั้งแต่เดือนมกราคม 2567 ส่วนการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.5 อยู่ที่ 5.388 หมื่นล้านดอลลาร์ หลังจากลดลงร้อยละ 7.5 ในเดือนก่อนหน้า ถือเป็นเพิ่มขึ้นเร็วที่สุดนับตั้งแต่เดือนกันยายน 2565 ทั้งนี้ เกาหลีใต้เกินดุลการค้า 3.62 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากเดือนก่อนหน้าที่เกินดุลการค้าถึง 7.99 พันล้านดอลลาร์ ซึ่งเดือนมิถุนายน 2567 ถือเป็นเดือนที่เกินดุลมากที่สุดนับตั้งแต่เดือนกันยายน 2563

ที่มา: Trading Economics, The Korea Economic Daily, กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
เรียบเรียงโดย: กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

สถานการณ์กำลังแรงงานของสหรัฐอเมริกา (Labour Force in United States of America)

Highlight สถานะเศรษฐกิจ

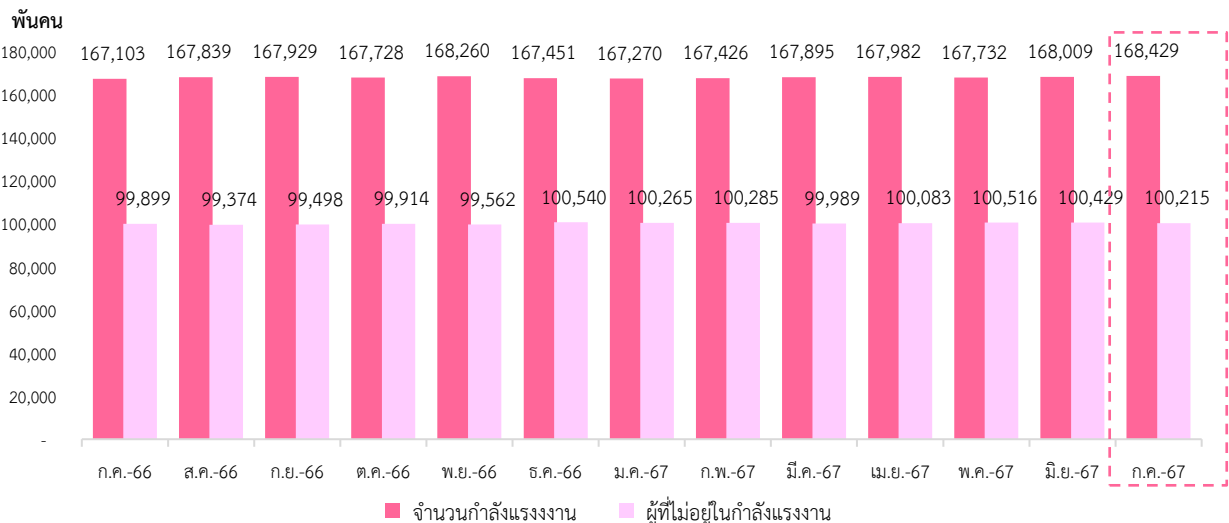
เศรษฐกิจสหรัฐฯ ไตรมาสที่ 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 3.10 เป็นผลมาจากการใช้จ่ายของผู้บริโภคเพิ่มเร็วขึ้น นำโดยการฟื้นตัวของภาคบริการสินค้า ส่วนใหญ่เป็นยานยนต์ สินค้าเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และน้ำมันเบนซิน ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 314.54 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้า โดยสินค้าหลักที่เพิ่มขึ้นในเดือนนี้ ได้แก่ ที่อยู่อาศัย การประกันภัย ยานพาหนะ เครื่องใช้ในครัวเรือน การศึกษา การพักผ่อนและการดูแลสุขภาพ ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) อยู่ที่ระดับ 49.60 ปรับตัวลดลงจากเดือนที่ผ่านมา จากคำสั่งซื้อใหม่ที่ลดลง ดุลการค้าของสหรัฐฯ ขาดดุลการค้าสินค้าและบริการรวม 78,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขาดดุลเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 7.9 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า โดยมีสาเหตุหลักมาจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นสูงโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สินค้านำเข้าจากประเทศจีน ยอดค้าปลีกของสหรัฐฯ (U.S. Retail Sales) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า อยู่ที่ 709.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยมีสาเหตุหลัก มาจากยอดจำหน่ายรถยนต์ใหม่และส่วนประกอบรถยนต์ปรับตัวเพิ่มขึ้น

Highlight สถานะด้านแรงงาน

1. สถานการณ์กำลังแรงงานของสหรัฐอเมริกา (Labour Force)

ประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 16 ปี ขึ้นไป เดือนกรกฎาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 268.65 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา โดยแบ่งออกเป็น 1) กำลังแรงงาน ประมาณ 168.43 ล้านคน (ร้อยละ 62.70 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ประมาณ 161.27 ล้านคน และผู้ว่างงาน ประมาณ 7.16 ล้านคน และ 2) ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 100.22 ล้านคน (ร้อยละ 37.30 ของจำนวนประชากรวัยแรงงาน) ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 35 และ 36)

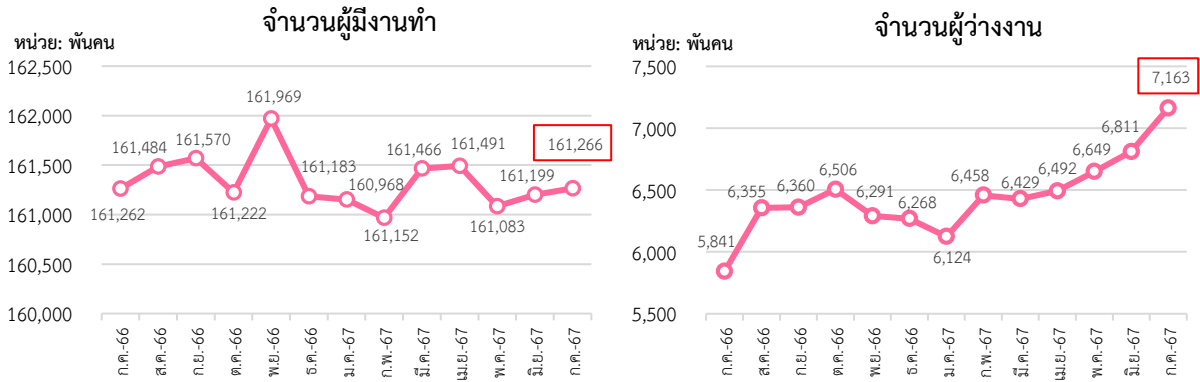
แผนภาพ 35: จำนวนกำลังแรงงานและผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour force & People not in the labour force)

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 36: จำนวนผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของสหรัฐอเมริกา (Employed & Unemployed Persons)

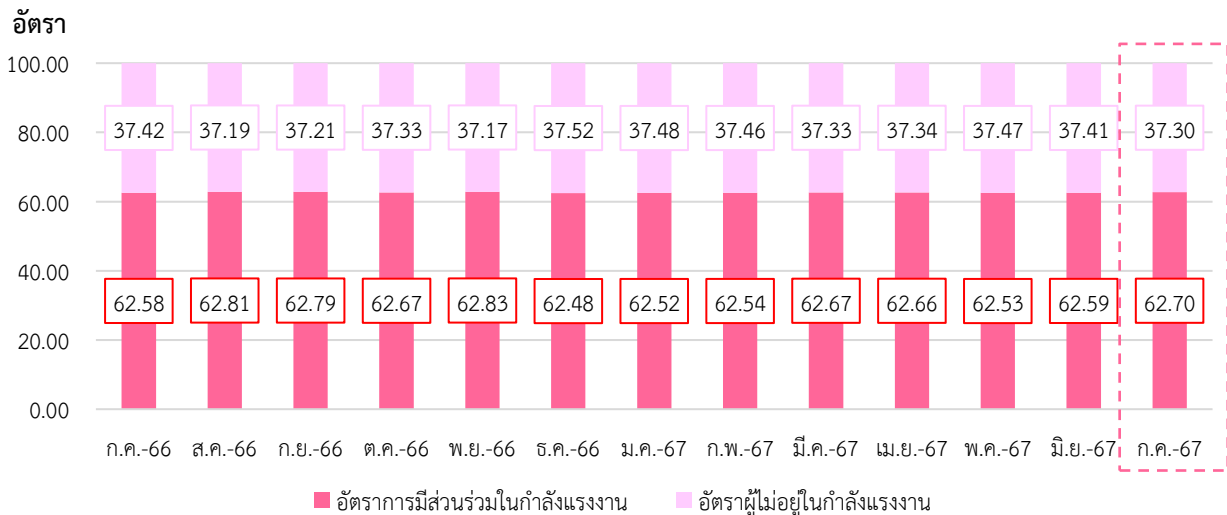

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน เดือนกรกฎาคม 2567 อยู่ที่ร้อยละ 62.70 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากมีประชากรวัยแรงงานอายุ 16 ปีขึ้นไป จำนวน 100 คน จะเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 63 คน สำหรับอัตราส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 37.30 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 37)

แผนภาพ 37: อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานและอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate and Outside Labour Force Rate)

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. สถานการณ์การจ้างงานของสหรัฐอเมริกา (Employment Situation)

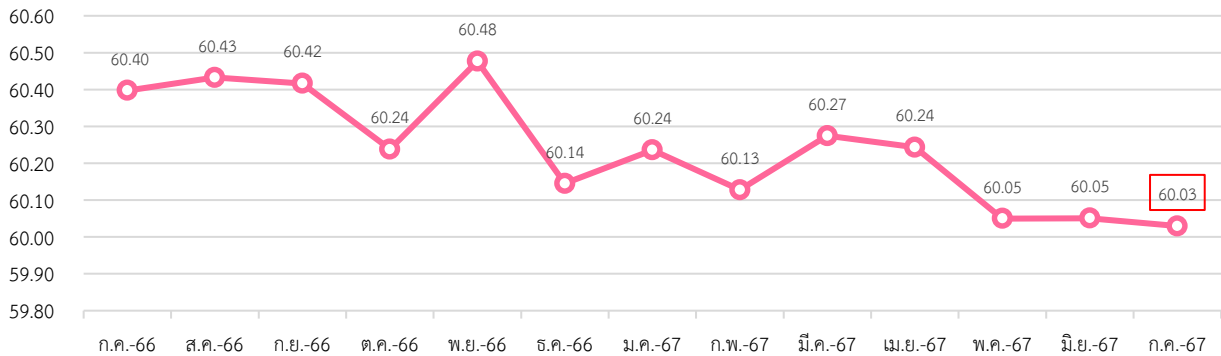
ผู้มีงานทำ เดือนกรกฎาคม 2567 มีจำนวนประมาณ 161.27 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็น ร้อยละ 0.04 และมีค่าคงตัวเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมา

อัตราส่วนผู้ที่มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงานที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป (จำนวน 268.65 ล้านคน) อยู่ที่ร้อยละ 60.03 คงที่เท่ากับเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 38)

แผนภาพ 38: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน (Employment to Population Ratio)

อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (%)

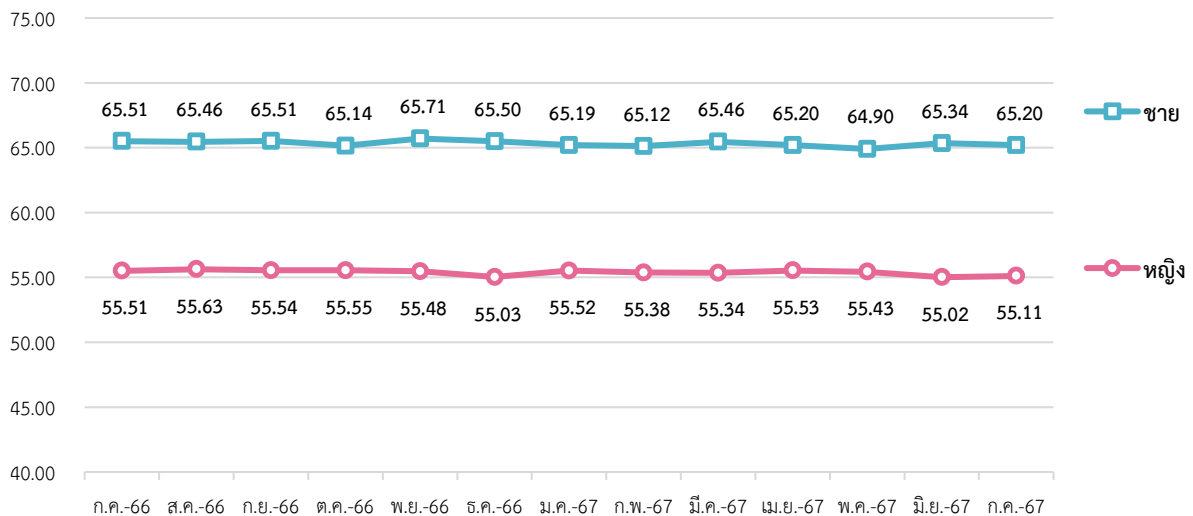
ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกตามเพศ อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน เพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 65.20 ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิง อยู่ที่ร้อยละ 55.11 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา (แผนภาพ 39)

แผนภาพ 39: อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อจำนวนประชากรวัยแรงงาน จำแนกตามเพศ (Employment to Population Ratio by Sex)

อัตรา (%)

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม เดือนกรกฎาคม 2567 ประกอบด้วย 1) ผู้มีงานทำในภาคเกษตร ประมาณ 0.64 ล้านคน และ 2) ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร ประมาณ 158.00 ล้านคน โดยคิดเป็นร้อยละ 0.40 และ 99.60 ของผู้มีงานทำทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา (%MoM) ได้แก่ การศึกษาและสาธารณสุข (ร้อยละ 0.22) การป่าไม้ และการทำเหมืองแร่ และ ที่พักแรม และการบริการด้านอาหาร ขยายตัวสูงสุดเป็นอันดับที่สองเท่ากัน (ร้อยละ 0.16) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุดจำนวน 3 อุตสาหกรรม ได้แก่ การบริหารส่วนการปกครองในมลรัฐ (ร้อยละ -7.99) ข้อมูลข่าวสาร (ร้อยละ -0.53) และ กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ (ร้อยละ -0.15)

สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา (%YoY) ได้แก่ สาธารณูปโภค (ร้อยละ 6.48) การบริหารส่วนการปกครองในมลรัฐ (ร้อยละ 4.21) และ การศึกษาและสาธารณสุข (ร้อยละ 3.83) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานหดตัวสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อมูลข่าวสาร (ร้อยละ -2.15) การป่าไม้ และการทำเหมืองแร่ (ร้อยละ -1.40) และการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า (ร้อยละ -1.38) (แผนภาพ 40)

แผนภาพ 40: จำนวนผู้ปฏิบัติงาน จำแนกตามอุตสาหกรรม (Employed Person by Industry)

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS

หมายเหตุ: U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS เผยแพร่ข้อมูลจำนวนผู้ปฏิบัติงานทั้งหมด เดือนสิงหาคม 2567 จำนวน 161,266,000 คน (แผนภาพ 36) ซึ่งไม่ตรงกันกับจำนวนผู้ปฏิบัติงานทั้งหมดในภาคอุตสาหกรรมซึ่งมีจำนวน 158,637,000 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 23 กันยายน 2567) (แผนภาพ 40)

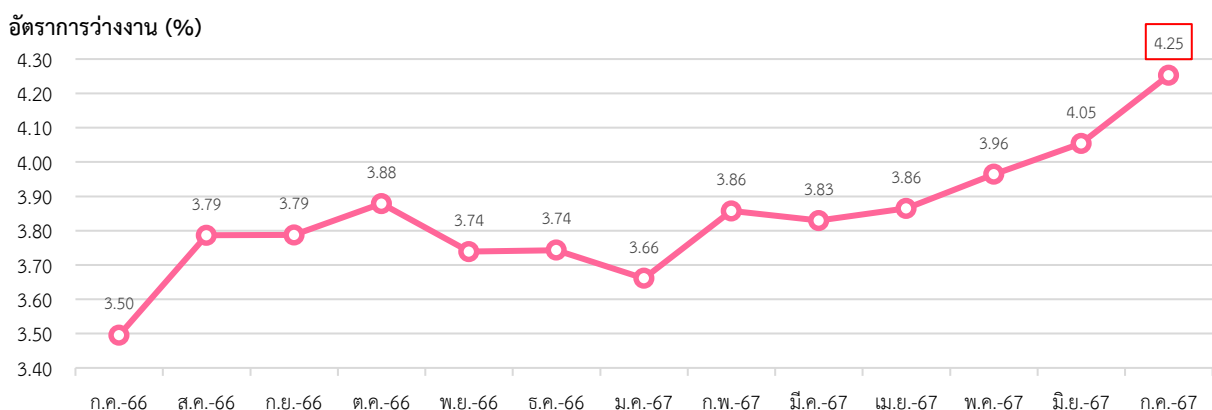
: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

3. สถานการณ์การว่างงานของสหรัฐอเมริกา (Unemployment)

- จำนวนผู้ว่างงาน เดือนกรกฎาคม 2567 ประมาณ 7.16 ล้านคน
- %MoM (กรกฎาคม 2567 เทียบกับ มิถุนายน 2567) 5.17 %
- %YoY (กรกฎาคม 2567 เทียบกับ กรกฎาคม 2566) 22.63 %

เดือนกรกฎาคม 2567 มีผู้ว่างงาน ประมาณ 7.16 ล้านคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 4.25 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ทั้งนี้ จำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 5.17 และเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปีที่ผ่านมาเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 22.63 (แผนภาพ 41 และ 42)

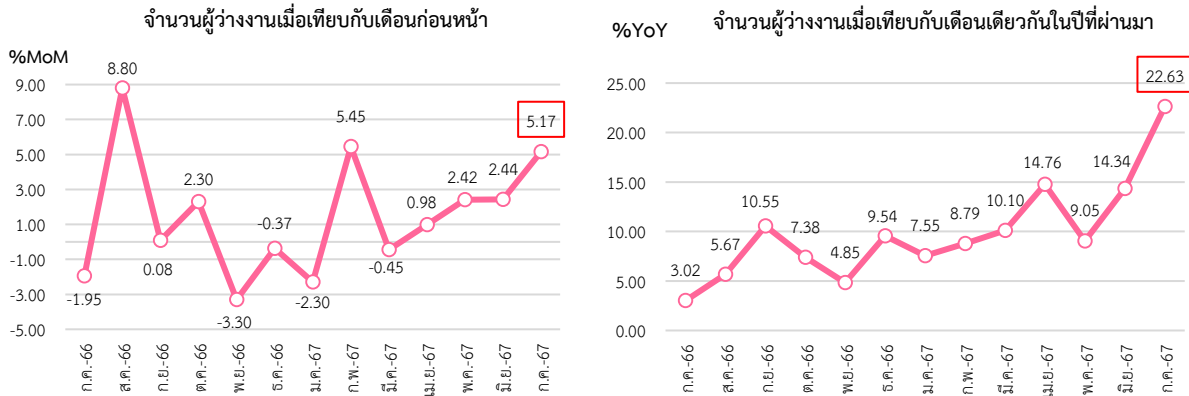
แผนภาพ 41: อัตราการว่างงานของสหรัฐอเมริกา (Unemployment Rate)

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOUR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

แผนภาพ 42: อัตราการเปลี่ยนแปลงการว่างงานของสหรัฐอเมริกา

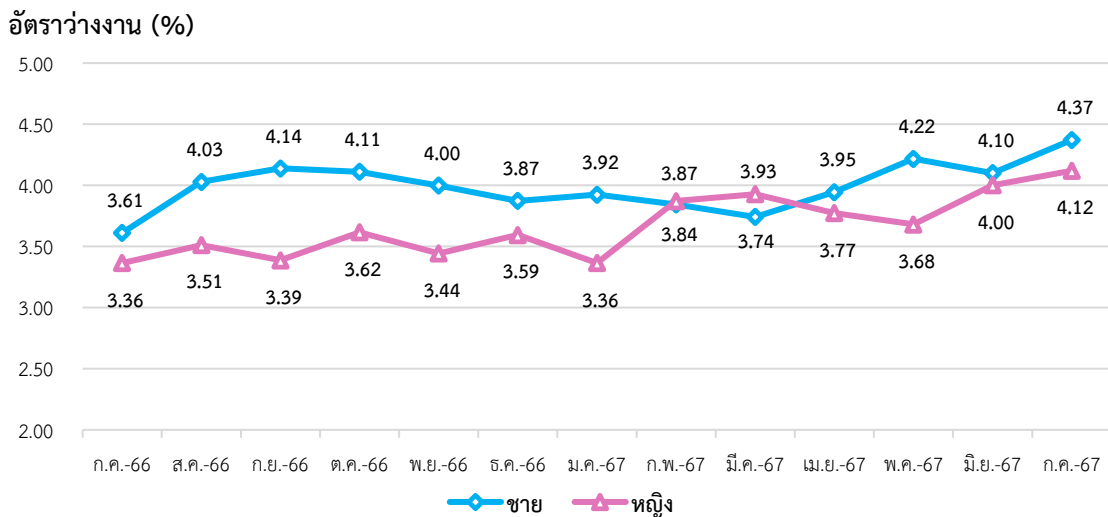

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOUR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

หากจำแนกอัตราการว่างงานตามเพศ พบว่า เพศชาย มีอัตราว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 4.37 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เพศหญิง มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 4.12 เพิ่มขึ้นจากเดือนที่ผ่านมาเช่นเดียวกัน (แผนภาพ 43)

แผนภาพ 43: อัตราการว่างงานของสหรัฐอเมริกา จำแนกตามเพศ (Unemployment Rate by Sex)

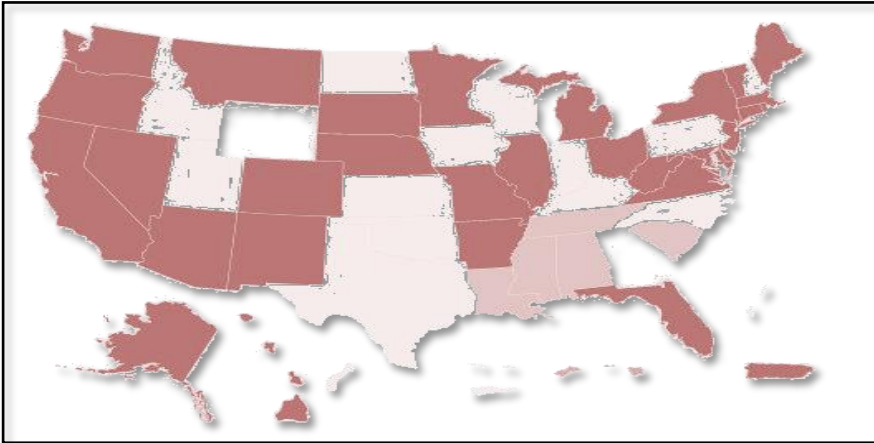
ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOUR STATISTICS

หมายเหตุ: ประมวลผลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. ค่าจ้างขั้นต่ำของสหรัฐอเมริกา

การเปลี่ยนแปลงกฎหมายค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งพัฒนาจากมาตรฐานค่าจ้างขั้นต่ำและค่าจ้างรายชั่วโมงสูงสุด ภายใต้พระราชบัญญัติมาตรฐานแรงงานที่เป็นธรรม (Fair Labor Standards Act : FLSA) พ.ศ. 2531 โดยเป็นกฎหมายที่สหรัฐอเมริกา ใช้บังคับในเรื่องการจ้างแรงงานในสหรัฐฯ โดยมุ่งเน้นในเรื่องอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ จำนวนชั่วโมงการทำงาน การจ่ายค่าล่วงเวลาทำงาน (Overtime) และแรงงานในช่วงต้น (ประชากรที่มีอายุ 16 – 19 ปี) ในปัจจุบัน ค่าจ้างขั้นต่ำซึ่งกำหนดโดยกระทรวงแรงงานสหรัฐฯ (US Department of Labor) มีอัตราชั่วโมงละ 7.25 เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 260.71 บาท) อัตราดังกล่าวถือว่าเป็นอัตรามาตรฐานทั่วไปที่มีความเหมาะสมกับค่าครองชีพโดยรวม ทั้งนี้ สหรัฐอเมริกา ประกอบด้วย 50 มลรัฐ ซึ่งในแต่ละมลรัฐมีสถานะเศรษฐกิจและดัชนีค่าครองชีพที่แตกต่างกันไป เป็นผลให้รัฐบาลมลรัฐกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำขึ้นมาใช้เอง แต่บางมลรัฐไม่มีกฎหมายกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ ดังนั้น จึงเป็นผลให้ค่าจ้างขั้นต่ำอาจจะไม่เท่ากันในแต่ละมลรัฐในสหรัฐอเมริกา (แผนภาพ 44)

แผนภาพ 44: ค่าจ้างขั้นต่ำของสหรัฐอเมริกา จำแนกตามมลรัฐ

- มลรัฐที่มีค่าจ้างขั้นต่ำสูงกว่าที่รัฐบาลกลางกำหนด
- มลรัฐที่มีค่าจ้างขั้นต่ำเท่ากับที่รัฐบาลกลางกำหนด
- มลรัฐที่มีค่าจ้างขั้นต่ำต่ำกว่าที่รัฐบาลกลางกำหนด
- มลรัฐที่ไม่มีกฎหมายกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ

ที่มา: U.S. DEPARTMENT OF LABOUR

หมายเหตุ: ประมวลข้อมูลโดยกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

5. สถานการณ์เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาเดือนกรกฎาคม 2567

- เศรษฐกิจสหรัฐฯ ไตรมาสที่ 2 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 3.10 เป็นผลมาจากการใช้จ่ายของผู้บริโภคเพิ่มเร็วขึ้น จากการฟื้นตัวของภาคบริการสินค้า ส่วนใหญ่เป็นยานยนต์ สินค้าเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และน้ำมันเบนซิน ในขณะที่การบริการชะลอตัว นอกจากนี้ สินค้าคงคลังภาคเอกชนเพิ่มขึ้นหลังจากที่เป็นปัจจัยฉุดรั้งในช่วงเวลาที่ผ่านมาจากอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีก ในขณะเดียวกัน การลงทุนที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยเร่งตัวขึ้น ในขณะที่ผลิตภัณฑ์ทรัพย์สินทางปัญญาอ่อนคลายลง และการลงทุนในโครงสร้างลดลง นอกจากนี้ การใช้จ่ายของรัฐบาลเพิ่มมากขึ้น นำโดยรายจ่ายด้านการป้องกันประเทศ ในทางกลับกัน การลงทุนด้านที่อยู่อาศัยหดตัวเป็นครั้งแรกในรอบปี และการค้าสุทธิก็ลดการเติบโตลงเป็นไตรมาสที่ 2 ติดต่อกัน เนื่องจากการนำเข้าเพิ่มขึ้นเร็วกว่าเมื่อเทียบกับการส่งออก

- ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เท่ากับ 314.54 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้า โดยสินค้าหลักที่เพิ่มขึ้นในเดือนนี้ได้แก่ ที่อยู่อาศัย การประกันภัย ยานพาหนะ เครื่องใช้ในครัวเรือน การศึกษา การพักผ่อนและการดูแลสุขภาพ ในขณะที่ รถบรรทุกและรถยนต์มือสอง การดูแลสุขภาพทางแพทย์ ค่าโดยสารเครื่องบิน และเครื่องแต่งกายปรับตัวลดลง

- ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิต (PMI) อยู่ที่ระดับ 49.60 ปรับตัวลดลงจากเดือนที่ผ่านมา จากคำสั่งซื้อใหม่ที่ลดลงเป็นครั้งแรกในรอบสามเดือน การจ้างงานก็ลดลงเช่นเดียวกัน ในส่วนของต้นทุนปัจจัยการผลิตเพิ่มสูงขึ้น เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของราคาพลังงาน ค่าขนส่ง แรงงาน และค่าวัตถุดิบ แต่อย่างไรก็ตามผลผลิตยังคงเพิ่มขึ้น จากงานที่ค้างอยู่และการเติมเต็มสต็อกสินค้าสำเร็จรูปที่สูงขึ้นมาก

- ดุลการค้าของสหรัฐฯ ขาดดุลการค้าสินค้าและบริการรวม 78,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขาดดุลเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 7.9 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า โดยมีสาเหตุหลักมาจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นสูงโดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้านำเข้าจากประเทศจีน สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามในการนำเข้าสินค้าก่อนการเลือกตั้งซึ่งอาจมีผลกระทบในเรื่องของภาษีนำเข้าเพิ่มขึ้น และยังไม่เห็นถึงสัญญาณที่บ่งชี้ว่าการนำเข้าจะชะลอตัวลงอันเป็นผลทำให้อุปสงค์ต่อสินค้าที่ผลิตภายในประเทศอ่อนแอ

- ยอดขายบ้านใหม่ (New Home Sales) อยู่ที่ระดับ 739,000 หน่วยต่อปี เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.6 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า โดยมีราคากลาง (Median Sales Price) บ้านใหม่อยู่ที่ 429,800 ดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงจากระดับ 417,300 ดอลลาร์สหรัฐฯ ในเดือนก่อนหน้าและมีราคาขายเฉลี่ย (Average Sales Price) บ้านใหม่อยู่ที่ 514,800 ดอลลาร์สหรัฐฯ อุปสงค์การซื้อบ้านใหม่ยังคงแข็งแกร่ง โดยมีสาเหตุหลักมาจากจำนวนบ้านใหม่ที่เปิดตัวในตลาดเพิ่มสูงขึ้นและอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อบ้านปรับตัวลดลง นอกเหนือจากนี้ ผู้สร้างบ้านใหม่ยังได้เสนอเงินช่วยเหลืออัตราดอกเบี้ยฯ ในช่วง 1-3 ปีแรก (Mortgage Buy-Down) เพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้ต้องการซื้อบ้าน

- ยอดขายบ้านมือสอง (Existing-Home Sales) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า มาสู่ระดับ 3.95 ล้านยูนิตต่อปี โดยราคากลางบ้านมือสอง ในเดือนกรกฎาคม 2567 อยู่ที่ 422,600 ดอลลาร์สหรัฐ น้อยกว่าเดือนก่อนหน้าที่เคยอยู่ที่ 426,900 ดอลลาร์สหรัฐ ยอดขายบ้านมือสองที่เพิ่มขึ้นในเดือนกรกฎาคม 2567 นับเป็นการเพิ่มขึ้นครั้งแรกหลังจากที่ลดลงติดต่อกันใน 4 เดือนที่ผ่านมา อันเนื่องมาจากอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อบ้านปรับตัวลดลงมาอยู่ในระดับที่ต่ำที่สุดนับตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2567 โดยอัตราดอกเบี้ยฯ เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 6.49 ส่งผลให้ผู้ต้องการซื้อบ้านกลับมามองหาบ้านอีกครั้ง แม้ว่าจะยังมีผู้ต้องการซื้อบ้านอีกหลายรายอดทนรอให้อัตราดอกเบี้ยฯ ลดลงอีกในหลายเดือนข้างหน้า

- ยอดค้าปลีกของสหรัฐฯ (U.S. Retail Sales) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า โดยอยู่ที่ 709.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ยอดค้าปลีกที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นในเดือนกรกฎาคม 2567 นับเป็นการเพิ่มขึ้นที่สูงที่สุดใน 1.5 ปีที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลัก มาจากยอดขายจำหน่ายรถยนต์ใหม่และส่วนประกอบรถยนต์ปรับตัวเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้แก้ไขปัญหาคาการถูกโจมตีทางไซเบอร์จึงทำให้ตัวแทนจำหน่ายรถยนต์สามารถปิดการขายในเดือนนี้ได้

ที่มา: Trading economics, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง
และ สำนักงานที่ปรึกษาเศรษฐกิจและการคลัง ประจำกรุงวอชิงตัน
เรียบเรียงโดย: กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ กองเศรษฐกิจการแรงงาน

Highlight สถานการณ์เศรษฐกิจที่น่าสนใจประจำเดือนสิงหาคม 2567

“ปัญหาการติดกับดักเทคโนโลยีปานกลางของไทย”

ประเทศไทยกำลังอยู่ใน “ทศวรรษที่สูญหายทางเศรษฐกิจ” ตามรอยญี่ปุ่น เศรษฐกิจไทยเติบโตช้าเปราะบาง และมีความไม่เสถียรตามสถานะเศรษฐกิจโลก หากดูจากสถิติข้อมูลการฟื้นตัวหลังโควิดใน 189 ประเทศพบว่าไทยเป็นประเทศที่ 162 ที่ฟื้นตัวช้า และยังเป็น “ฟื้นตัวช้ากว่าตัวเองในอดีต” เมื่อเทียบกับการฟื้นตัวหลังวิกฤตต้มยำกุ้ง (1996-1997) และวิกฤตซับไพร์ม (2008-2009) สะท้อนว่าปัญหาเศรษฐกิจไทย ณ เวลานี้ คือ “ปัญหาเชิงโครงสร้างในการพัฒนา” ที่ประกอบรวมกับปัญหาภายนอกประเทศ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2567 สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดว่าเศรษฐกิจไทยหรือจีดีพีจะขยายตัว ร้อยละ 2.2-3.2 ต่อปี โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.7 แต่ในเดือนพฤษภาคม 2567 สศช. ได้ปรับลดตัวเลขลง โดยคาดว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2-3 ค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 2.5

หนึ่งในปัญหาเชิงโครงสร้างของเศรษฐกิจไทยที่กำลังเผชิญอยู่ คือ การติดกับดักเทคโนโลยีปานกลาง จากข้อมูลธนาคารโลกเห็นได้ว่า สัดส่วนการส่งออกสินค้าเทคโนโลยีขั้นสูงเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ต่อการส่งออกจากภาคการผลิตของไทย ค่อนข้างทรงตัวและลดลงเล็กน้อย จากช่วงปี 2008 ที่กว่าร้อยละ 26 จนถึงปัจจุบันในปี 2022 ก็ยังคงอยู่ที่ร้อยละ 22 กลุ่มสินค้าที่ไทยมีความเก่งหรือเชี่ยวชาญกลับสวนทางกับความต้องการของตลาดโลก ประเทศไทยมีความเชี่ยวชาญการผลิตในเทคโนโลยีที่โลกกำลังถอยตัวออกไป ในขณะที่สินค้าเทคโนโลยีที่กำลังขยายตัวในตลาดโลก อย่างเช่น แผงวงจรรวม (Integrated Circuit) เซมิคอนดักเตอร์ต่าง ๆ ส่วนแบ่งทางการตลาดของประเทศไทยกลับหดตัวลง หนึ่งในอุตสาหกรรมสำคัญที่ถูกรบกวนจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี คือ อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ไทย ซึ่งมูลค่าการส่งออกรถยนต์และชิ้นส่วนมีสัดส่วนสูงถึง ร้อยละ 15 ของมูลค่าการส่งออกของไทยทั้งหมด สร้างรายได้ถึงประมาณร้อยละ 10-12 ของ GDP และสร้างการจ้างงาน 7.5 แสนตำแหน่ง ในทั้งห่วงโซ่การผลิตยานยนต์ การเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยีมาสู่ยานยนต์อีวีค่อนข้างรวดเร็ว ทำให้ตลาดของทางฝั่งเครื่องยนต์สันดาปหดตัวเร็วกว่าที่คาดไว้ ทั้งที่ก่อนหน้านี้ ประเทศไทยเคยประเมินความเร็วของการเปลี่ยนผ่านในการเข้าสู่เทคโนโลยียานยนต์อีวีด้วยอัตราความเร็วในระดับหนึ่งเอาไว้แล้วก็ตาม แต่เพราะการอุดหนุนของภาครัฐ และการผลิตที่เกินความต้องการของตลาดของรถยนต์ไฟฟ้าจีน ทำให้การเปลี่ยนผ่านเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าปลายน้ำเริ่มปรับลดยอดการผลิต มีผลทำให้การสั่งซื้อปัจจัยการผลิตจากซัพพลายเออร์ที่จะน้อยลงตามไปด้วย การที่ยอดสั่งซื้อลดลงและดูมีแนวโน้มลดลงในระยะยาว อาจจะทำให้ผู้รับจ้างผลิตปิดตัวลง ซึ่งก็จะกระทบกับการจ้างงาน กระทบกับการหายไปของผู้ประกอบการทั้งขนาดกลางและขนาดย่อมมากขึ้น ดังนั้น โมเดลในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยในระยะต่อไปจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนทิศทาง ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลกมากขึ้น

ถ้าไม่สร้าง New Champion Product ก็มีโอกาที่เศรษฐกิจไทยจะประสบกับสถานการณ์ที่การเติบโตชะลอตัวลง จากการที่อุตสาหกรรมในยุคเก่าหมดช่วงชีวิตของอุตสาหกรรมนั้น ซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องสร้างอุตสาหกรรม และสินค้าแชมป์รุ่นใหม่ ของไทยขึ้นมาให้ได้ ซึ่งอาจเกิดได้จากหลากหลายกลยุทธ์ เช่น การขยายขีดความสามารถในการผลิตไปต่อดัก (diversify) หรือสินค้าใหม่จากความเข้มแข็งเดิม หรือสร้างส่วนการผลิตไปต่อดักที่ไฮเทคโนโลยีมากขึ้นและใช้เทคโนโลยีเข้มข้นขึ้น

ที่มา: BBC NEWS ไทย

ภาคผนวก

1. คำอธิบายศัพท์

ดัชนีราคาผู้บริโภค หรือ CPI แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคาสินค้าและบริการ ซึ่งมักถูกนำไปใช้ในการปรับปรุงค่าจ้างและเงินเดือนให้สอดคล้องกับราคาของที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ดัชนีราคาผู้บริโภคยังถูกใช้ในการปรับปรุงค่าเช่า การปรับอัตราค่าธรรมเนียมใช้ทางด่วน เป็นต้น และหากมองถึงสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป ดัชนีราคาผู้บริโภคจะเป็นตัวชี้ให้เห็นภาวะของเงินเฟ้อ และยังใช้เป็นเครื่องวัดอำนาจซื้อของผู้บริโภคอีกด้วย โดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำ CPI คือ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งดัชนีราคาผู้บริโภคสร้างได้โดยวิธีใช้ค่าเฉลี่ยสัมพัทธ์ถ่วงน้ำหนัก โดยใช้ถ่วงน้ำหนักคงที่ ข้อมูลจะได้มาจากการเก็บสถิติราคาสินค้าและบริการเป็นรายเดือน หรือรายไตรมาส แล้วนำมาเปรียบเทียบกับปีฐาน ราคาที่กล่าวถึงนี้ คือ ราคาขายปลีกที่ผู้บริโภค ซื้อขายกันอยู่ในตลาด สินค้าที่นำมาใช้คำนวณมีทั้งที่เป็นสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพ ได้แก่ อาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ เครื่องนุ่งห่ม เคหสถาน การรักษาพยาบาล และสินค้าฟุ่มเฟือย ได้แก่ บริการส่วนบุคคล พาหนะ และบริการการขนส่ง การบันเทิง ยาสูบ และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เป็นต้น

Purchasing Managers Index (PMI) เป็นตัวชี้วัดหรือดัชนีชี้้นำทางเศรษฐกิจ เพื่อดูทิศทางและแนวโน้มกิจกรรมทางเศรษฐกิจทั้งภาคการผลิตและภาคบริการในปัจจุบันและอนาคตที่มีการเผยแพร่รายเดือน โดยบริษัท IHIS Markit Ltd (บริษัทในเครือ S&P Global ซึ่งเป็นสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ) เป็นหน่วยงานที่จัดทำ PMI โดยใช้วิธีสอบถามผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของธุรกิจเอกชนมากกว่า 20,000 บริษัทในกว่า 30 ประเทศทั่วโลก เกี่ยวกับสภาพธุรกิจในปัจจุบันและการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งพิจารณาจากตัวแปร 5 เรื่อง ได้แก่ 1) คำสั่งสินค้าใหม่ 2) ผลผลิต 3) การจ้างงาน 4) สินค้าคงคลัง และ 5) เวลาที่ใช้ขนส่งวัตถุดิบ หากจำนวนส่วนใหญ่ของผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อตอบแบบสอบถามว่า 1) มีคำสั่งซื้อสินค้าใหม่เพิ่มขึ้น หมายถึงเดือนปัจจุบันมียอดคำสั่งซื้อสินค้าใหม่เข้ามามากกว่าเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้านี้ ค่า PMI จะอยู่สูงกว่า 50 จุด หรือ 2) มีคำสั่งซื้อสินค้าใหม่ คงที่ หมายถึงเดือนปัจจุบันมียอดคำสั่งซื้อสินค้าใหม่เข้ามาเท่าเดิมเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้านี้ ค่า PMI จะอยู่ที่ 50 จุด หรือ 3) มีคำสั่งซื้อสินค้าใหม่ ลดลง หมายถึงเดือนปัจจุบันมียอดคำสั่งซื้อสินค้าใหม่เข้ามาน้อยกว่าเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้านี้ ค่า PMI จะอยู่ต่ำกว่า 50 จุด ทั้งนี้ค่า PMI มีความสัมพันธ์กับอัตราการจ้างงานโดยตรง คือหากค่า PMI สูงกว่า 50 จุด หมายถึงธุรกิจมียอดคำสั่งซื้อสินค้าใหม่เพิ่มมากขึ้นก็จะมีกิจการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น ในทางกลับกันหากค่า PMI ต่ำกว่า 50 จุด หมายถึงธุรกิจมียอดคำสั่งซื้อสินค้าลดลง และต้องมีการลดกำลังการผลิต ซึ่งอาจต้องลดการจ้างงานลง

2. ตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน ไทย

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labor Force persons & Labor force participation rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	39,832	68.04	39,559	67.25
ก.พ.	40,271	68.73	40,317	68.48
มี.ค.	40,199	68.62	40,187	68.28
เม.ย.	37,690	66.63	39,526	67.13
พ.ค.	40,123	68.41	39,622	67.38
มิ.ย.	40,652	69.05	40,777	69.01
ก.ค.	40,593	68.90	40,399	68.26
ส.ค.	40,646	68.97		
ก.ย.	40,244	68.31		
ต.ค.	40,287	68.37		
พ.ย.	41,068	69.62		
ธ.ค.	40,448	68.70		

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons Outside the Labour Force & Economic Inactivity rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	18,709	31.96	19,264	32.75
ก.พ.	18,321	31.27	18,558	31.52
มี.ค.	18,382	31.38	18,670	31.72
เม.ย.	18,878	33.37	19,357	32.87
พ.ค.	18,531	31.59	19,180	32.62
มิ.ย.	18,219	30.95	18,315	30.99
ก.ค.	18,326	31.10	18,782	31.74
ส.ค.	18,285	31.03		
ก.ย.	18,672	31.69		
ต.ค.	18,640	31.63		
พ.ย.	17,918	30.38		
ธ.ค.	18,427	31.30		

ตารางที่ 3 จำนวนผู้มีงานทำและอัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employed Persons & Employment to Population Ratio)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน
ม.ค.	39,342	67.20	39,127	66.52
ก.พ.	39,913	68.12	39,918	67.80
มี.ค.	39,784	67.91	39,789	67.60
เม.ย.	39,276	65.90	39,089	66.39
พ.ค.	39,608	67.53	39,140	66.56
มิ.ย.	40,291	68.44	40,399	68.37
ก.ค.	40,125	68.10	39,967	67.53
ส.ค.	40,248	68.30		
ก.ย.	39,903	67.73		
ต.ค.	39,946	67.79		
พ.ย.	40,739	69.07		
ธ.ค.	40,127	68.16		

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน (Unemployed Persons & Unemployment Rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน
ม.ค.	491	1.23	432	1.09
ก.พ.	358	0.89	399	0.99
มี.ค.	416	1.03	397	0.989
เม.ย.	413	1.10	436	1.10
พ.ค.	515	1.28	482	1.22
มิ.ย.	361	0.89	379	0.93
ก.ค.	468	1.15	432	1.07
ส.ค.	398	0.98		
ก.ย.	342	0.85		
ต.ค.	341	0.85		
พ.ย.	330	0.80		
ธ.ค.	321	0.79		

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร

ตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน ไต้หวัน

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labor Force persons & Labor force participation rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	11,887	59.17	11,990	59.26
ก.พ.	11,906	59.18	11,978	59.21
มี.ค.	11,919	59.20	11,986	59.24
เม.ย.	11,924	59.18	11,982	59.21
พ.ค.	11,920	59.13	11,980	59.20
มิ.ย.	11,935	59.17	11,994	59.25
ก.ค.	11,969	59.31	12,026	59.40
ส.ค.	11,972	59.30		
ก.ย.	11,957	59.21		
ต.ค.	11,969	59.24		
พ.ย.	11,977	59.26		
ธ.ค.	11,982	59.26		

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons Outside the Labour Force & Economic Inactivity rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	8,203	40.83	8,243	40.74
ก.พ.	8,211	40.82	8,252	40.79
มี.ค.	8,213	40.80	8,247	40.76
เม.ย.	8,224	40.82	8,253	40.79
พ.ค.	8,240	40.87	8,258	40.80
มิ.ย.	8,235	40.83	8,248	40.75
ก.ค.	8,212	40.69	8,219	40.60
ส.ค.	8,216	40.70		
ก.ย.	8,237	40.79		
ต.ค.	8,234	40.76		
พ.ย.	8,234	40.74		
ธ.ค.	8,237	40.74		

ตารางที่ 3 จำนวนผู้มีงานทำและอัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employed Persons & Employment to Population Ratio)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน
ม.ค.	11,471	57.10	11,587	57.27
ก.พ.	11,485	57.09	11,572	57.20
มี.ค.	11,494	57.09	11,581	57.24
เม.ย.	11,506	57.11	11,579	57.22
พ.ค.	11,508	57.08	11,580	57.22
มิ.ย.	11,518	57.10	11,588	57.25
ก.ค.	11,543	57.20	11,611	57.35
ส.ค.	11,546	57.19		
ก.ย.	11,541	57.15		
ต.ค.	11,558	57.21		
พ.ย.	11,577	57.28		
ธ.ค.	11,583	57.29		

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน (Unemployed Persons & Unemployment Rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน
ม.ค.	416	3.50	397	3.31
ก.พ.	420	3.53	406	3.39
มี.ค.	424	3.56	405	3.38
เม.ย.	417	3.50	403	3.36
พ.ค.	412	3.46	400	3.34
มิ.ย.	417	3.49	406	3.39
ก.ค.	426	3.56	415	3.45
ส.ค.	426	3.56		
ก.ย.	416	3.48		
ต.ค.	411	3.43		
พ.ย.	400	3.34		
ธ.ค.	399	3.33		

ที่มา: National Statistics Taiwan

ตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน ญี่ปุ่น

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labor Force persons & Labor force participation rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	68,540	62.22	68,770	62.60
ก.พ.	68,400	62.16	69,050	62.85
มี.ค.	68,920	62.64	69,110	62.87
เม.ย.	69,300	62.95	69,430	63.19
พ.ค.	69,330	62.92	69,590	63.33
มิ.ย.	69,640	63.19	70,030	63.70
ก.ค.	69,550	63.11	69,830	63.55
ส.ค.	69,600	63.18		
ก.ย.	69,690	63.30		
ต.ค.	69,470	63.10		
พ.ย.	69,490	63.15		
ธ.ค.	69,100	62.87		

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons Outside the Labour Force & Economic Inactivity rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	41,610	37.78	41,090	37.40
ก.พ.	41,630	37.84	40,820	37.15
มี.ค.	41,100	37.36	40,810	37.13
เม.ย.	40,790	37.05	40,450	36.81
พ.ค.	40,850	37.08	40,300	36.67
มิ.ย.	40,560	36.81	39,910	36.30
ก.ค.	40,650	36.89	40,050	36.45
ส.ค.	40,560	36.82		
ก.ย.	40,400	36.70		
ต.ค.	40,620	36.90		
พ.ย.	40,550	36.85		
ธ.ค.	40,810	37.13		

ตารางที่ 3 จำนวนผู้มีงานทำและอัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employed Persons & Employment to Population Ratio)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน
ม.ค.	66,900	60.74	67,140	61.11
ก.พ.	66,670	60.59	67,280	61.24
มี.ค.	66,990	60.89	67,260	61.19
เม.ย.	67,410	61.23	67,500	61.43
พ.ค.	67,450	61.22	67,660	61.57
มิ.ย.	67,850	61.57	68,220	62.05
ก.ค.	67,720	61.45	67,950	61.84
ส.ค.	67,730	61.48		
ก.ย.	67,870	61.65		
ต.ค.	67,710	61.50		
พ.ย.	67,800	61.61		
ธ.ค.	67,540	61.45		

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน (Unemployed Persons & Unemployment Rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน
ม.ค.	1,640	2.39	1,630	2.37
ก.พ.	1,740	2.54	1,770	2.56
มี.ค.	1,930	2.80	1,850	2.68
เม.ย.	1,900	2.74	1,930	2.78
พ.ค.	1,880	2.71	1,930	2.77
มิ.ย.	1,790	2.57	1,810	2.58
ก.ค.	1,830	2.63	1,880	2.69
ส.ค.	1,860	2.67		
ก.ย.	1,820	2.61		
ต.ค.	1,750	2.52		
พ.ย.	1,690	2.43		
ธ.ค.	1,560	2.26		

ที่มา: National Statistics of Japan

ตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน สาธารณรัฐเกาหลี

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labor Force persons & Labor force participation rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	28,938	63.81	29,466	64.74
ก.พ.	29,117	64.20	29,463	64.72
มี.ค.	29,249	64.47	29,402	64.58
เม.ย.	29,179	64.31	29,473	64.72
พ.ค.	29,247	64.45	29,363	64.47
มิ.ย.	29,227	64.40	29,343	64.42
ก.ค.	29,191	64.30	29,279	64.22
ส.ค.	29,155	64.20		
ก.ย.	29,235	64.35		
ต.ค.	29,236	64.32		
พ.ย.	29,263	64.35		
ธ.ค.	29,377	64.56		

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons Outside the Labour Force & Economic Inactivity rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	16,414	36.19	16,047	35.26
ก.พ.	16,238	35.80	16,062	35.28
มี.ค.	16,118	35.53	16,128	35.42
เม.ย.	16,193	35.69	16,066	35.28
พ.ค.	16,132	35.55	16,180	35.53
มิ.ย.	16,156	35.60	16,207	35.58
ก.ค.	16,208	35.70	16,311	35.78
ส.ค.	16,260	35.80		
ก.ย.	16,196	35.65		
ต.ค.	16,216	35.68		
พ.ย.	16,213	35.65		
ธ.ค.	16,128	35.44		

ตารางที่ 3 จำนวนผู้มีงานทำและอัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employed Persons & Employment to Population Ratio)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน
ม.ค.	29,097	61.95	28,577	62.79
ก.พ.	28,374	62.56	28,690	63.02
มี.ค.	28,467	62.75	28,571	62.75
เม.ย.	28,420	62.64	28,644	62.90
พ.ค.	28,512	62.83	28,526	62.64
มิ.ย.	28,464	62.72	28,528	62.63
ก.ค.	28,368	62.49	28,547	62.62
ส.ค.	28,445	62.63		
ก.ย.	28,473	62.67		
ต.ค.	28,515	62.74		
พ.ย.	28,436	62.53		
ธ.ค.	28,416	62.45		

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน (Unemployed Persons & Unemployment Rate)

เดือน/ปี	2566		2566	
	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน
ม.ค.	842	2.91	889	3.02
ก.พ.	743	2.55	774	2.63
มี.ค.	782	2.67	830	2.82
เม.ย.	759	2.60	829	2.81
พ.ค.	734	2.51	836	2.85
มิ.ย.	763	2.61	815	2.78
ก.ค.	823	2.82	731	2.50
ส.ค.	709	2.43		
ก.ย.	761	2.60		
ต.ค.	721	2.47		
พ.ย.	828	2.83		
ธ.ค.	961	3.27		

ที่มา: Statistics Korea, Economically Active Population Survey

ตารางข้อมูลสถิติด้านแรงงาน สหรัฐอเมริกา

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน (Labor Force persons & Labor force participation rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	165,832	62.35	167,276	62.52
ก.พ.	166,251	62.47	167,426	62.54
มี.ค.	166,731	62.62	167,895	62.67
เม.ย.	166,688	62.56	167,982	62.66
พ.ค.	166,818	62.57	167,732	62.53
มิ.ย.	166,951	62.58	168,009	62.59
ก.ค.	167,103	62.58	168,429	62.70
ส.ค.	167,839	62.81		
ก.ย.	167,929	62.79		
ต.ค.	167,728	62.67		
พ.ย.	168,260	62.83		
ธ.ค.	167,451	62.48		

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons Outside the Labour Force & Economic Inactivity rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ	จำนวน (พันคน)	ร้อยละ
ม.ค.	100,130	37.65	100,265	37.48
ก.พ.	99,861	37.53	100,285	37.46
มี.ค.	99,541	37.38	99,989	37.33
เม.ย.	99,755	37.44	100,083	37.34
พ.ค.	99,800	37.43	100,516	37.47
มิ.ย.	99,850	37.42	100,429	37.41
ก.ค.	99,899	37.42	100,215	37.30
ส.ค.	99,374	37.19		
ก.ย.	99,498	37.21		
ต.ค.	99,914	37.33		
พ.ย.	99,562	37.17		
ธ.ค.	100,540	37.52		

ตารางที่ 3 จำนวนผู้มีงานทำและอัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employed Persons & Employment to Population Ratio)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	จำนวนผู้มีงานทำ (พันคน)	อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน
ม.ค.	160,138	60.21	161,152	60.23
ก.พ.	160,315	60.24	160,968	60.13
มี.ค.	160,892	60.42	161,466	60.27
เม.ย.	161,031	60.44	161,491	60.24
พ.ค.	160,721	60.28	161,080	60.05
มิ.ย.	160,994	60.34	161,199	60.05
ก.ค.	161,262	60.40	161,266	60.03
ส.ค.	161,484	60.43		
ก.ย.	161,570	60.42		
ต.ค.	161,222	60.24		
พ.ย.	161,969	60.48		
ธ.ค.	161,183	60.14		

ตารางที่ 4 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน (Unemployed Persons & Unemployment Rate)

เดือน/ปี	2566		2567	
	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน	จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	อัตราการว่างงาน
ม.ค.	5,694	3.43	6,124	3.66
ก.พ.	5,936	3.57	6,458	3.86
มี.ค.	5,839	3.50	6,429	3.83
เม.ย.	5,657	3.39	6,492	3.86
พ.ค.	6,097	3.65	6,649	3.96
มิ.ย.	5,957	3.67	6,811	4.05
ก.ค.	5,841	3.50	7,163	4.25
ส.ค.	6,355	3.79		
ก.ย.	6,360	3.79		
ต.ค.	6,506	3.88		
พ.ย.	6,291	3.74		
ธ.ค.	6,268	3.74		

ที่มา: U.S. BUREAU OF LABOUR STATISTICS